Jedenasty rok drogi ku Nowemu Obliczu Parafii

W roku duszpasterskim 2005/2006 parafianie św. Barbary w Łęcznej odkrywają wiarę jako dar Boga w Parafii, w Grupach Sąsiedzkich i rodzinach poprzez przeżywanie wydarzeń i formację Grup Sąsiedzkich.

2006
2005
2004
2003
2002
2001
2000
1999
1998
1997
1996

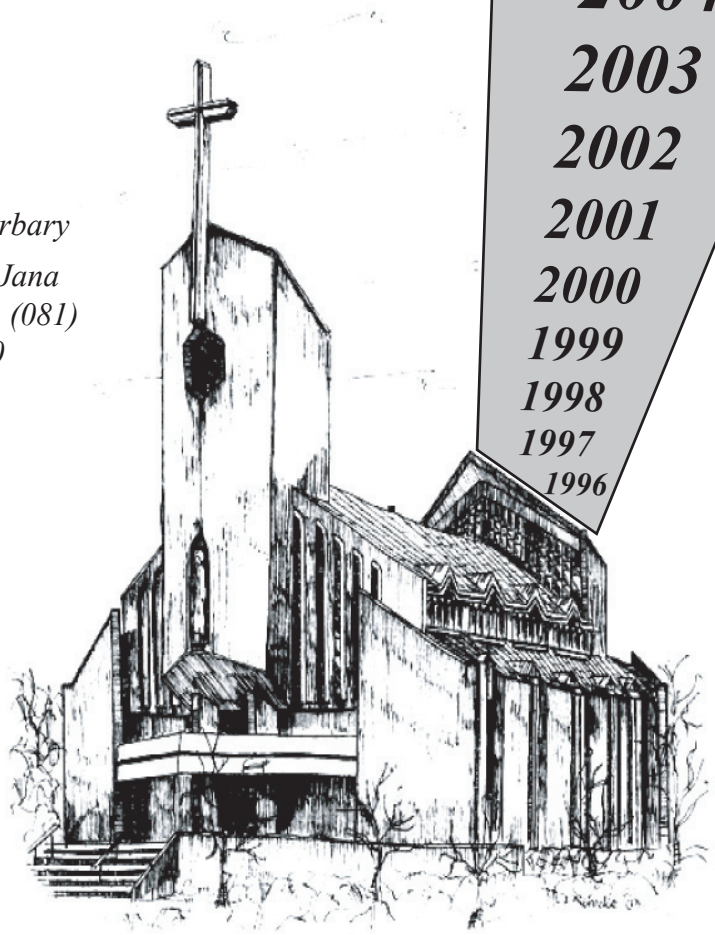

Parafia św. Barbary w Łęcznej al. Jana Pawła II 97 tel. (081) 462 04 00

OCENA ROKU DUSZPASTERSKIEGO 2004/2005

POZIOM I

CO POSZCZEGÓLNE WYDARZENIA WNIOSŁY DO ŻYCIA PARAFII?

❑ Pogłębienie formacji biblijnej, świadectwo modlitwy Słowem Bożym, coraz więcej osób przynosi Pismo Święte na Mszę św w ***Niedziele Biblijne.***

❑ Wzrasta liczba wiernych przystępujących regularnie do spowiedzi św. i Komunii św. podczas wydarzeń znaczących.

❑ Ożywienie wiary i pobożności maryjnej – ***Nawiedzenie MB Częstochowskiej.***

❑ Uwrażliwienie misyjne Parafii – ***Boże Narodzenie i Kolędnicy Misyjni***- ofiarność wiernych i głębsze zrozumienie potrzeb misji, wiele rodzin przyjęło kolędników misyjnych, zebrano poważną kwotę jako dar dla dzieci z Haiti.

❑ Zgłębienie Historii Zbawienia uwrażliwienie na grzech społeczny i potrzebę przebaczenia, doświadczenie wzajemnego przeproszenia i znaku pokoju w wydarzeniu ***Przejścia przez Morze Czerwone,*** wzbudzanie odpowiedzialności za wzrost parafii jako wspólnoty Kościoła, doświadczenie wspólnoty Ludu Bożego – konkret!, głębsze uświadomienie sobie, że zbawiamy się nie pojedynczo, lecz we wspólnocie.

❑ Realna ocena sytuacji w Grupach Sąsiedzkich, doświadczenie współpracy w ewangelizacji – *Mała Peregrynacja.*

❑ Uwrażliwienie wiernych na Chrystusa obecnego w drugim człowieku – ***Tajemnica Wcielenia***, miłość Boga do ludzi, większa otwartość na siebie i wspólną modlitwę.

❑ Więcej osób zostało zaangażowanych bezpośrednio w życie Parafii – formacja nowych osób do przygotowania liturgii na wydarzenia.

❑ Większa identyfikacja poszczególnych wiernych ze swoim rejonem.

ZAANGAŻOWANIE WIERNYCH W REALIZACJĘ WYDARZEŃ:

❑ Bierne uczestnictwo niektórych Grup Sąsiedzkich w wydarzeniach.

❑ Liczebnie – średnie zaangażowanie wiernych.

❑ Zaangażowanie nowych osób w niektórych Rejonach.

ASPEKTY POZYTYWNE – PRZYCZYNY:

❑ Wszystkie wydarzenia zostały zrealizowane.

❑ Wcześniejsze przygotowanie wydarzeń – wartościowe katechezy, zachęcanie przez księży do uczestnictwa w wydarzeniach całymi rodzinami.

❑ Poznawanie sposobów rozważania Słowa Bożego, świadectwo osób przynoszących Pismo Święte do świątyni w Niedziele Biblijne, solidne przygotowanie się kapłanów.

❑ Zaangażowanie wiernych podczas nawiedzenia – czuwanie nocne, podjęcie darów duchowych, dekoracja domów.

❑ Cenne przygotowanie do Tajemnicy Wcielenia – Nowenna – trafne tematy, budowanie więzi – gest składania życzeń.

❑ Coraz większe zaangażowanie wiernych objętych stałą formacją w życie Parafii.

ASPEKTY NEGATYWNE – PRZYCZYNY:

❑ Brak łączności z Kościołem Lubelskim w czasie Nawiedzenia.

❑ Słaby zasięg wydarzenia *Przejście przez Morze Czerwone* - mała liczba wiernych, brak odpowiedzi w wielu rodzinach na zaproszenie do wzajemnego przeproszenia się i pojednania, niezrozumienie przesłania do pojednania – nieprzychylne komentarze do gestu „przepraszam cię za moje grzechy".

❑ Nie wykorzystano okazji do ewangelizacji kultury i przemiany mentalności w wydarzeniu *Nawiedzenia MB*– brak wyjścia do społeczeństwa – urzędy, policja, sklepy, szkoły.

❑ Brak zaangażowania wiernych w wydarzenie - okrojone GS na Spotkaniach Opłatkowych, zabrakło w wielu domach modlitwy wiernych - słaba informacja.

❑ Słaba informacja przed niektórymi wydarzeniami – niewystarczająca korekta Listu „Droga do Emaus", brak Zespołu Redakcyjnego.

❑ Stosunkowo mało osób przynosi Pismo Święte na Msze św. w Niedziele Biblijne - zapomnienie, niewystarczająca informacja, słaba „reklama".

❑ Mały udział wiernych w wydarzeniach - duża liczba osób nie utożsamiających się ze wspólnotą parafialną, zbyt mała świadomość uczestnictwa w budowaniu Kościoła Bożego.

❑ W większości bazowanie wciąż na tych samych osobach.

❑ Słaba frekwencja w Nowennach przed wydarzeniami.

❑ Brak dekoracji wyraźnie podkreślających niektóre wydarzenia, np. Rok Eucharystii, Dzień Papieski.

❑ Słabe przygotowanie się rodzin do wydarzeń, nie czytanie Listu.

❑ Stosunkowo mały udział dzieci w wydarzeniach- słabe zaangażowanie katechetów.

❑ Brak czasu, obawa o pozycję w swoim środowisku, lęk przed komentarzami osób trzecich, które nie biorą udziału w spotkaniach GS.

❑ Powierzchowna ocena zaangażowanych przez osoby obojętne.

❑ Postawy zachowawcze wobec życia Kościoła i wiary.

- Zbyt małe zaangażowanie Posłańców i Podrejonowych w przygotowanie wydarzeń.

KTÓRE Z WYDARZEŃ NALEŻY POWTÓRZYC I DLACZEGO?

- Niedziele Biblijne – potrzeba stałej formacji biblijnej jako podstawy wiary - Aby stały się tradycją! Zmienić sposób korzystania z Pisma św. podczas kazania, podawać tydzień wcześniej w ogłoszeniach parametry czytań.
- Przejście przez Morze Czerwone – potrzeba uwrażliwienia na grzech osobisty i społeczny (skutki grzechów).
- Tajemnica Wcielenia – brak przeżywania Świąt z wiarą.
- Dziecięctwo Boże – zbyt mało dzieci było zaangażowanych w wydarzenie.
- Pielgrzymka do Kijan – zmniejsza się liczba uczestników.
- Jubileusze Małżeńskie – umocnienie wartości rodziny.
- Propozycje nowych wydarzeń; Święto Miłosierdzia Bożego, Bożego Ciała.
- Potrzeba homilii na Mszach niedzielnych – komentarze biblijne do czytań.
- Zmiana formuły Festynu Rodzinnego – nie łączyć z „Dniami Łęcznej".
- Większy nacisk na sens peregrynacji MB w rodzinach i Wspólnotach Sąsiedzkich.
- Przewidzieć wydarzenia jednoczące ludzi, również poza świątynią (np. na łonie natury).

POZIOM II

FORMACJA POSŁAŃCÓW I ICH ZAANGAŻOWANIE:

- Posłańcy w naszej Parafii mają do dyspozycji następujące środki formacji:
  - Comiesięczne spotkania formacyjne (katecheza, wyjaśnienie tematu Konspektu, spotkanie z duszpasterzami.)
  - Rekolekcje tematyczne (związane z celem roku).
  - Spotkanie w RZK (dzielenie się pracą w Grupach Sąsiedzkich, przygotowanie wydarzeń znaczących z Podrejonowymi).
  - Pomoc duchowa i merytoryczna duszpasterzy, Rejonowych, osób z innych grup formacyjnych.
- Ok. 1/3 Posłańców uczestniczyła w rekolekcjach tematycznych, natomiast 2/3 nie wzięło udziału.
- Na comiesięczne spotkania formacyjne przychodziło ok. ½ Posłańców. Druga połowa nie uczestniczy w tych spotkaniach.
- Większa część Posłańców nie jest objęta stałą formacją.
- Posłańcom w ich posłudze pomaga przynależność do innych grup formacyjnych (doświadczenie wspólnoty, uczenie się dzielenia Słowem Bożym).
- Nie jest właściwa częsta zmiana Posłańca (wprowadza niestabilność).
- Brak Posłańców w niektórych Grupach Sąsiedzkich.
- Znaczna część Posłańców nie uczestniczy w spotkaniach RZK, co utrudnia formację, współpracę i wzrost Grup Sąsiedzkich.
- Część Grup Sąsiedzkich nie ma regularnych spotkań ze względu na niewystarczające zaangażowanie Posłańców (brak odpowiedzialności i dojrzałego traktowania powierzonych zadań).
- Wielu Posłańców nie ma wystarczającej świadomości potrzeby formacji osobistej (duchowej, merytorycznej, pogłębiania przesłania NOP).

OCZEKIWANIA, POTRZEBY W FORMACJI POSŁAŃCÓW:

- Potrzeba głębszego zrozumienia programu odnowy NOP: duchowość i przesłanie MMM, informacja i fachowa literatura.
- Rekolekcje formacyjne dla PZK, RZK i Posłańców (wyjazdowe!).
- Modlitwa Posłańców za siebie nawzajem i powierzoną im posługę w dziele ewangelizacji.
- Formacja biblijna (systematyczne czytanie Pisma Świętego, warsztaty).
- Dzień Wspólnoty dla Posłańców.
- Wsparcie Posłańców przez osoby z Legionu Maryi i innych grup formacyjnych.

POZIOM III

- Wydarzenie nawiedzenia rodzin przez obraz Matki Bożej było momentem mobilizacji. Jednak wiele rodzin nie przyjęło obrazu i nie uczestniczyło we wspólnym spotkaniu i modlitwie z sąsiadami.
- Na tę okoliczność był wydany specjalny list.
- Uwrażliwianie na uczestnictwo pełnych rodzin w wydarzeniach znaczących.
- Nie podjęto innych szczególnych działań w duszpasterstwie rodzin.
- Potrzeba konkretniejszego opracowania projektu i uściślenia celu, do którego ma zmierzać ten poziom duszpasterstwa.

POZIOM IV

- Nie podjęto działań by utworzyć Bractwo św. Barbary.
  - Podana była tylko informacja – potrzeba zrobić specjalne wydarzenie parafialne.
- Zaplanowany program dla dzieci został zrealizowany.
  - Potrzeba większego zaangażowania dorosłych w duszpasterstwo dzieci.
  - Potrzeba określenia, co chcemy uczynić na przestrzeni dłuższego czasu.

- Młodzież nie wykorzystała wszystkich okazji w swoim duszpasterstwie.
  - Podjęto program formowania grupy.
  - Potrzeba przygotowania książki roku i bardziej precyzyjnego określenia celu i perspektyw na dalsze lata.

POZIOM V

- Nie wszystkie zaplanowane programy Grup Formacyjnych do końca zostały zrealizowane.
- Potrzeba zwrócenia większej uwagi na to, kto jest odpowiedzialnym za zrealizowanie programu w poszczególnych grupach.
- Potrzeba częściej wracać do opisanych programów i dokonywać ich weryfikacji przynajmniej raz na kwartał. Grupy Formacyjne będą współpracować przy dokonywaniu oceny z zespołem Struktury Opracowywania Projektów (SOP).

POZIOM VI

- Wyznaczone działania formacyjne zostały zrealizowane – formacja duchowa katechetów, comiesięczne spotkania robocze.
- Pojawiła się nowa sytuacja w związku ze zwolnieniami katechetów (redukcja etatów) – trudności we współpracy.
- Istnieje potrzeba kontynuowania formacji katechetów – Dni Skupienia, spotkania formacyjne, współodpowiedzialność w prowadzenia katechezy na terenie Parafii.

POZIOM VII – PZK

ASPETY POZYTYWNE W REALIZACJI CELU – PRZYCZYNY:

- Formacja PZK
- Rekolekcje wyjazdowe Zespołu, doświadczenie wspólnej modlitwy, bycia razem, spotkania formacyjne - I niedziela miesiąca, katechezy tematyczne o duchowości NOP.
- Budowanie wspólnoty – Wspólna Eucharystia raz w miesiącu (lub Adoracja).
- Systematyczna praca duszpasterska – regularne spotkania robocze – planowanie i ocena wydarzeń bieżących.
- Częściowe uzupełnienie braków personalnych.
- Troska duszpasterska członków PZK o pracę zespołu i powierzony Rejon.
- Ulepszenie Oceny i Programowania - powołanie Struktur Opracowywania Projektów, współpraca z PZK.

ASPEKTY NEGATYWNE W REALIZACJI CELU – PRZYCZYNY:

- Nieliczni członkowie PZK i RZK wzięli do tej pory udział w sesjach formacyjnych „Kościół –świat" i „Czytanie Znaków czasu", duchowości MMM.
- Brak współpracy PZK i Rady Duszpasterskiej w dziedzinie formacji duszpasterskiej.
- Zbyt dużo czasu poświęconego na przekonywanie do zaangażowania się w wydarzenia.
- Słabe przygotowanie się do spotkań roboczych – przygotowanie Oceny wydarzeń i sytuacji w Grupach Sąsiedzkich, zbyt długi czas trwania spotkań PZK.
- Brak zaangażowania księży w szukanie Posłańców i Podrejonowych, brak widocznej identyfikacji duszpasterzy ze swoim rejonem oraz zaangażowania w spotkania PZK.
- Brak dyscypliny na spotkaniach PZK, strata czasu, rozmowy poza tematem.
- Brak zaangażowania RZK – nieodpowiedzialność, niedostateczne nagłośnienie wydarzeń wśród wiernych.

CO NIE ZOSTAŁO ZREALIZOWANE I DLACZEGO?

- Wspólne rekolekcje PZK i RZK.
- Nie powołano podrejonowych – brak odpowiedzi na wezwanie do posługi.
- Pełna formacja duchowa i teologiczna PZK i RZK – Vat II, Duchowość NOP.
- Systematyczne spotkania RZK – Formacyjne i robocze.
- Brak oceny wydarzeń przez RZK i Posłańców, brak spotkań RZK.

PROPOZYCJE I WNIOSKI NA PRZYSZŁOŚĆ:

- Uzupełnić skład RZK.
- Powołać nowe osoby do PZK (wybory 2006).
- Potrzeba zdyscyplinowania podczas spotkań PZK.
- Pogłębienie duchowości NOP – PZK i RZK:
  - Nauczanie Vat II.
  - Nauczanie Jana Pawła II.
  - Duchowość NOP, MMM, O. Lombardi SJ.
  - Konferencje na temat życia we wspólnocie.
- Rekolekcje wyjazdowe z rocznym planem duszpasterskim – jesienią.
- Kontynuować spotkania formacyjno – modlitewne.
- Reaktywować spotkania RZK ze swoimi Posłańcami.
- Większe zaangażowanie księży rejonowych w sprawy parafian, PZK i RZK.

- Zrezygnować z wydawania Listów w zakrystii.
- Znaleźć czas na rozmowy podczas spotkań PZK (dzielenie się życiem).
- Pracować nad skuteczniejszym zaangażowaniem się RZK w pracę ewangelizacyjną.
- Częstsze spotkania kapłanów odpowiedzialnych za rejon z Rejonowymi, Podrejonowymi i Posłańcami.

POZIOM VIII

- Powołano Struktury Opracowywania Projektów – poziom ten rozpoczął pracę od marca 2005.
- Rozpoczęto formację SOP – przeprowadzono kilka spotkań formacyjnych i roboczych.
- Zaangażowanie osób w programowanie roku duszpasterskiego 2005/2006.
- Istnieje potrzeba zwiększenia liczebnego zespołu (do 8 osób, stan obecny – 5 osób).

POZIOM IX

9.1 – ZESPÓŁ REDAKCYJNY LISTU „DROGA DO EMAUS".

- Na każde wydarzenia znaczące został wydany List „Droga do Emaus".
- List dociera do każdej rodziny w Parafii, jest źródłem jedności (poza sporadycznymi sytuacjami wyraźnej odmowy).
- Nie powołano nowych osób do Zespołu Redakcyjnego:

▪ Jest to zasadniczy brak tego poziomu, który utrudnia redakcję Listu, a także powoduje nieuniknione braki w przekazie informacji (nie ma osób, które dokonywałyby korekty zespołowo).

9.2 DUSZPASTERSTWO POSŁAŃCÓW.

ASPEKTY POZYTYWNE W REALIZACJI CELU:

- Posłańcy I Grupy w sposób systematyczny pogłębiają swoją formację biblijną, duszpasterską, adaptacja Vat II.
- Wzrasta ich odpowiedzialność za roznoszenie Listu, prowadzenie spotkań GS z konspektem.
- Weryfikacja Posłańców II i III Grupy przy okazji Małej Peregrynacji.
- Współpraca Legionu Maryi – ożywienie Grup Sąsiedzkich.
- Uwrażliwienie Posłańców na obecność całych rodzin na spotkaniach GS.

ASPEKTY NEGATYWNE W REALIZACJI CELU:

- Kilkudziesięciu Posłańców w ostatnich miesiącach wycofało się z posługi.
- Spada frekwencja Posłańców na comiesięcznych spotkaniach formacyjnych (konspekt).

CO NIE ZOSTAŁO ZREALIZOWANE I DLACZEGO?

- Brak spotkań RZK.
- Nie uzupełniono sieci Posłańców, jest ich mniej niż na początku roku duszpasterskiego.
- Nie „zidentyfikowano" Posłańców z Grupy III – trudno jest dotrzeć do ich GS.

PROPOZYCJE I WNIOSKI NA PRZYSZŁOŚĆ:

- Kontynuacja Rekolekcji Tematycznych, związanych z Celem Roku.
- Przygotowanie do weryfikacji GS, a tym samym – Posłańców.
- Wizyta Duszpasterska – rozmowa z Posłańcami jako element przygotowania do Święta GS – Wydarzenia Znaczącego.
- Spotkania Posłańców w swoich Podrejonach – konieczność.

9.3 REDAKCJA EMAUS

- Pismo Emaus uwrażliwia na sprawy wiary i budzi świadomość tworzenia Kościoła lokalnego.
- Istnieje potrzeba poszerzenia Zespołu Redakcyjnego – więcej inicjatywy w pozyskiwaniu nowych osób.
- Należy poszerzać tematykę pisma w obszarach społeczno – lokalnym.
- Potrzeba zaangażować młodzież do podjęcia prowadzenia „stałych rubryk".
- Nawiązać dialog z czytelnikami (przemyślenie sposobu).

POZIOM X

- Około połowy Radnych wzięło udział w rekolekcjach tematycznych (na miejscu i wyjazdowych).
- Zaangażowanie w przygotowanie Festynu 3 Maja – współpraca z PZK.
- Współpraca radnych w przygotowaniu Ogólnopolskiej Pielgrzymki Parafii realizujących program odnowy NOP (spis rodzin goszczących pielgrzymów).
- Mała liczebność radnych na spotkaniach roboczych, na Spotkaniu Opłatkowym.
- Zaplanowane prace przy świątyni zrealizowano, osobista pomoc radnych w pracach (mała grupa).

POZIOM XI

- Nie utworzono tego poziomu.
- Służby techniczne – sekretariat, dekoracja, nagłośnienie itp. podejmowały osoby wyznaczane według bieżących potrzeb.

❑ Istnieje potrzeba zmobilizowania grupy osób, które na stałe podjęłyby się tej posługi na rzecz Parafii – realizacja zadań zaplanowanych w poprzednim roku duszpasterskim.

1. Poziom:

DUSZPASTERSTWO CAŁEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

CEL ROKU: W roku duszpasterskim 2005/2006 parafianie św. Barbary w Łęcznej odkrywają wiarę jako dar Boga w Parafii, w Grupach Sąsiedzkich i rodzinach poprzez przeżywanie wydarzeń i formację Grup Sąsiedzkich.

UZASADNIENIE:

SYTUACJA:

- Jest grupa parafian objętych stałą formacją i wzrastających w werze, zaangażowanych w dzieło ewangelizacji.
- Większość parafian, którzy nazywają siebie wierzącymi nie wprowadza zasad ewangelicznych w swoje życie (nie żyje wiarą na co dzień) i przez to ich „wiara" nie przynosi owoców.
- W naszej parafii, w najbliższym środowisku brakuje świadków żywej wiary, ciągle spotykamy się z niezadowoleniem i narzekaniem (gdyby ci wszyscy, którzy chodzą codziennie na Eucharystię promieniowali Chrystusem, nasze miasto byłoby już uświęcone).
- Dla wielu parafian wiara nadal jawi się jako sprawa prywatną.
- Wielu wiernych nie dostrzega bogactwa, które otrzymujemy poprzez NOP dla pogłębienia naszej wiary.
- Wierni za mało dzielą się doświadczeniem wiary z innymi.
- Wierni nie czują się odpowiedzialni za wiarę drugiego człowieka (nawet rodzice w stosunku do dzieci).
- Wiernym brakuje zaufania do Kościoła, jako do Tego, który przechowuje i przekazuje dziedzictwo wiary z pokolenia na pokolenie. W dalszym ciągu niektórzy traktują Kościół jako instytucję usługową.

ŚWIATŁO WIARY:

- „Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie." [Jk 2,14].
- „Wiara zaś jest poręką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy. Dzięki niej to przodkowie nasi otrzymali świadectwo."[Hbr 11,1-2].
- „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Przystępujący do Boga musi uwierzyć, że Bóg jest i że wynagradza, tych którzy Go szukają."[Hbr 11,6].
- „Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: <Przesuń się stąd tam>, i przesunie się. I nic niemożliwego nie będzie dla was."[Mt 17,20b].
- „Wszystko możliwe jest dla tego, kto wierzy."[Mk 9,23b].
- „Bo ja nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem dla Greka. W niej bowiem objawiła się sprawiedliwość Boża, która od wiary wychodzi i ku wierze prowadzi."[Rz 1,16-17].
- „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli."[J 20,29b].
- „Wiara pozwala nam już w sposób uprzedzający doznawać radości i światła wizji uszczęśliwiającej, będącej celem naszej ziemskiej wędrówki."[KKK163].
- „Wiara jest aktem osobowym, wolną odpowiedzią na inicjatywę Boga, który się objawia. Wiara nie jest jednak aktem wyizolowanym. Nikt nie może wierzyć sam, tak jak nikt nie może żyć sam(...) Nie mogę wierzyć, jeśli nie będzie mnie prowadziła wiara innych, a przez moją wiarę przyczyniam się do prowadzenia wiary innych."[KKK166].
- „Kościół, który jest <filarem i podporą prawdy>(1Tm 3,15), zachowuje wiernie <wiarę raz tylko przekazaną świętym>(Jud 3). To Kościół zachowuje pamięć o słowach Chrystusa, to on przekazuje z pokolenia na pokolenie wyznanie wiary Apostołów."[KKK171].

PRZEMIANA:

- Istnieje potrzeba, aby wierni przeżywając wydarzenia zbawcze ugruntowywali się w wierze i wprowadzali wiarę w codzienność.
- Istnieje potrzeba, aby wierni poprzez modlitwę osobistą i wspólnotową odkrywali moc i wartość wiary.
- Istnieje potrzeba, aby wierni w wierze odnajdywali sposób na życie w szczęściu.
- Istnieje potrzeba uwrażliwiania wiernych na społeczny wymiar Kościoła i odkrywanie mocy wiary we wspólnocie parafialnej.
- Istnieje potrzeba szerszego uwrażliwiania wiernych na duchowość i skuteczność metody duszpasterskiej NOP.

1.1. Poziom - Wydarzenie:

PIELGRZYMKA PARAFII REALIZUJĄCYCH PROGRAM NOP

Cel: Nasza Parafia odkrywając wiarę buduje Kościół jako wspólnotę przez rozważanie tajemnicy Eucharystii i doświadczając wzajemnej Komunii poprzez zorganizowanie i przeżycie Ogólnopolskiej Pielgrzymki.

- Przez to wydarzenie chcemy osiągnąć:
  - Doświadczyć wspólnego przeżywania Eucharystii jako źródła Komunii.
  - Podzielić się radością budowania wspólnoty w innych parafiach.
  - Doświadczyć radości bycia razem ze względu na wspólną drogę tworzenia Ludu Bożego.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

- Ogólnie rzadko kiedy wierni z wielu różnych Parafii mają możliwość uczestniczenia we wspólnej Eucharystii, uświadamiając sobie tożsamość własną i całej wspólnoty Kościoła.
- Pielgrzymka gromadzi Parafie realizujące program odnowy soborowej NOP. Ukazuje ona doświadczenie przebytej drogi, a także daje możliwość poznania bogactwa Kościołów lokalnych i Kościoła powszechnego.
- Pielgrzymka jest spotkaniem nie tylko Parafii, ale także wiernych, którzy przez wspólne przebywanie razem, modlitwę i Eucharystię nawiązują osobiste relacje ze sobą, a tym samym powodując wzrost komunii Kościoła powszechnego.
- Parafia Św. Barbary organizując krajową pielgrzymkę podejmuje wezwanie i trud organizacyjny, jak również ma możliwość weryfikacji otwartości i zaangażowania wiernych w życie Parafii.

Światło wiary:

- „Trwajcie we Mnie, a Ja was będę trwać” *J 15, 4.*
- ‘Trwali oni w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach” *Dz 2, 42*
- .Czynić Kościół domem i szkołą komunii: oto wielkie wyzwanie, jakie czeka na nas w rozpoczynającym się tysiącleciu, jeżeli chcemy pozostać wierni Bożemu zamysłowi, a jednocześnie odpowiedzieć na najgłębsze oczekiwania świata(…). Duchowość komunii to przede wszystkim spojrzenie utkwione w tajemnicy Trójcy Świętej, która zamieszkuje w nas i której blask należy dostrzegać także w obliczach braci żyjących wokół nas. Duchowość komunii to także zdolność odczuwania więzi z bratem w wierze dzięki głębokiej jedności mistycznego Ciała. *Novo Millenio Ineunte, 43.*

Przemiana:

- Istnieje potrzeba, aby wierni poszczególnych Parafii uczestnicząc w pielgrzymce coraz bardziej podejmowali wezwanie Św. Pawła do tworzenia Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa.
- Istnieje potrzeba, aby wierni przez przeżycie tego wydarzenia, wspólną Eucharystię z Pasterzem Kościoła w Roku Eucharystii byli uwrażliwiani na nauczanie Ojca Świętego i odpowiadali na jego wezwanie do komunii.
- Istnieje potrzeba, aby wierni Parafii realizujących odnowę posoborową coraz wyraźniej dawali świadectwo wobec świata tworzenia Kościoła żywego.

HASŁO:

- „Trwajcie we Mnie, a Ja was będę trwać” J 15, 4.
- Aby oni stanowili jedno w nas.” J 17, 21.

GEST:

- Eucharystia ze znakami przebaczenia i pokoju.

REALIZACJA WYDARZENIA

- **Sobota 20 sierpnia 2005**

15^{00} – 17^{00} Przyjazd pielgrzymów i zakwaterowanie w rodzinach.

17^{30} – Zawiązanie wspólnoty (aula w Szkole Podstawowej nr 4)

- Wspólna modlitwa
- Wspólny śpiew

17^{45} – Prezentacja parafii:

- Przedstawienie poszczególnych parafii według Etapów. (Spiker z Łęcznej)
- Dla każdej parafii zwrotka piosenki (parafia Łęczna)
- Każda parafia czyta cel roku i odmawia ułożoną modlitwę. (wszystkie parafie)
- Chwila przerwy.

20^{00} – Misterium Eucharystyczne

- Bibliodrama (Łęczna)

21^{00} – Apel Jasnogórski z Błogosławieństwem.

❑ **Niedziela 21 sierpnia 2005**

9^{00} – Wspólne spotkanie (aula w Szkole Podstawowej nr 4).
* Modlitwa.
* Śpiew.

9^{15} – Katecheza: Wspólnotowy wymiar Eucharystii.

- Świadectwa:
  * Eucharystia w życiu Parafii – Tarnobrzeg.
  * Eucharystia w życiu Grupy Sąsiedzkiej – Szówsko.
  * Eucharystia w życiu Rodziny – Toruń.
  * Eucharystia w życiu osobistym – Rozłazino.

10^{30} – Przygotowanie liturgii Mszy św.

11^{00} – Wyjście do świątyni.

11^{30} – Msza św. z Ks. Biskupem.

- Przewodniczy i głosi Słowo Boże - Ks. Biskup.

❑ Prośba do ks. Arcybiskupa

- O przygotowanie listu zapraszającego wiernych z duszpasterzami na Ogólnokrajową Pielgrzymkę Parafii realizujących Program NOP.
- W słowie Bożym można powiedzieć o wspólnotowym wymiarze Eucharystii i potrzebie programów odnowy Parafii.
- W czasie Mszy św. będą gesty:
- W akcie pokuty: ***Podanie dłoni i wypowiedzenie słów: Przepraszam Cię za moje grzechy.***
- W znaku pokoju: ***Podanie dłoni i wypowiedzenie własnego imienia.***
- Na zakończenie Mszy św. jest gest przekazania krzyża i Pisma św. do kolejnej parafii będącej Gospodarzem Pielgrzymki.
- Po Mszy św. spotkanie ks. Arcybiskupa z pielgrzymami z każdej parafii (dzielenie się chlebem i wspólne zdjęcie)

NOTATNIK:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

OCENA WYDARZENIA:

1. Obecność wiernych w wydarzeniach. (liczni, średnio, mało)

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

2. Aspekty pozytywne - przyczyny (co wpłynęło na pozytywny przebieg wydarzenia, odkrywamy także, co dobrego zaistniało).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

3. Aspekty negatywne - przyczyny (co płynęło na to, że wydarzenie nie miało w pełni zamierzonego efektu i jakie błędy zostały popełnione).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

4. Propozycje i wnioski na przyszłość:

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

1.2. Poziom - Wydarzenie:

DZIEŃ PAPIESKI

Cel: Wierni uczą się żyć wiarą osobiście i we wspólnocie przez zgłębianie podczas Dnia Papieskiego nauczania Jana Pawła II i zastosowanie go w życiu oraz naśladowanie Jego oddania Bogu i Kościołowi.

❑ Przez to wydarzenie chcemy osiągnąć:

- Rozbudzać potrzebę poznawania dokumentów papieskich, a przez to pogłębiać świadomość naszej wiary.
- Wezwać wiernych do konfrontacji ich życia wiary z nauczaniem Kościoła.
- Kształtować postawy ufności i wdzięczności wobec Boga – umiejętności uczenia się od świadków wiary.
- Uczyć czytania Znaków Czasu, jakimi są życie i nauczanie Jana Pawła II.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Odejście do Pana Ojca Świętego Jana Pawła II jest Znakiem Czasu, który domaga się dojrzałej odpowiedzi wiary i nowego zaangażowania w życie Kościoła.

❑ Przykład życia, posługa dla nowej ewangelizacji i zaangażowanie Papieża na rzecz obrony życia, sprawiedliwości

i pokoju między narodami nie są znane w stopniu wystarczającym. Wielu wiernych w niewielkim stopniu zapoznało się z nauczaniem Jana Pawła II i Jego przesłaniem skierowanym do Kościoła i świata.

❑ Nauczanie papieskie, pomimo wielkiej miłości do Ojca Świętego, nie zostało poznane i przyjęte tak, by przemieniało życie katolików w Polsce i w naszej Parafii.

Światło wiary:

❑ „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie". Gal 2,20

❑ „Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach". Ef 3,17

❑ „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi!" (Pielgrzymka papieska 1979, 1999).

❑ O jakże bardzo pragnę, ja, który życie, wiarę i język zawdzięczam polskiej rodzinie, aby rodzina ta nie przestawała być Bogiem silna. Ażeby przezwyciężała wszystko, co ją osłabia i rozbija — wszystko, co nie pozwala jej być prawdziwym środowiskiem życia i miłości. Modlę się o to z wami w tej chwili, słowami Apelu Jasnogórskiego. I nadal modlić się pragnę. I nadal modlić się przyrzekam. Nadal powtarzać: Jestem przy Tobie, pamiętam, czuwam — ażeby to nasze wołanie przed Bogurodzicą sprawdziło się tam, gdzie od wierności tym słowom wypowiadanym u kresu pierwszego tysiąclecia poprzez Apel Jasnogórski najwięcej zależeć będzie w nowym tysiącleciu. ***Słowa skierowane do Polaków, Apel Jasnogórski.***

❑ Odnawiająca życie wiara i umacniająca wiarę misja nie mogą pozostać ukrytymi skarbami lub doświadczeniem zastrzeżonym dla poszczególnych chrześcijan. Chrześcijanin zamknięty w sobie jest niejako przeciwieństwem misji. Jeśli jego wiara jest mocna, będzie się pogłębiała i musi się otworzyć na potrzebę misji. Pierwszym środowiskiem, w którym dojrzewają wiara i wypływająca z niej misja, jest wspólnota rodzinna. W czasach, kiedy wydaje się, że wszystko przyczynia się do rozpadu tej podstawowej komórki społecznej, trzeba podjąć działanie, by ona rzeczywiście była lub stała się na nowo pierwszą wspólnotą wiary, nie tylko w znaczeniu jej przyjęcia, lecz również jej wzrostu i dzielenia się nią, a więc by rodzina stała się wspólnotą misyjną. ***Dzieło ewangelizacji posłannictwem chrześcijanina, Orędzia Jana Pawła II 1991.***

Przemiana:

❑ Istnieje pilna potrzeba kształtowania sumień i prześwietlania każdej dziedziny życia światłem Ewangelii i nauczania Kościoła.

❑ Istnieje potrzeba, aby wierni przechodzili od wiary „kultycznej" do umiejętności czytania znaków czasu (rozpoznawania Bożych wezwań zawartych w rzeczywistości codziennego życia).

❑ Istnieje potrzeba, aby wierni przechodzili od powierzchownego i emocjonalnego podejścia do osoby i nauczania papieża Jana Pawła II do dojrzałej odpowiedzi na Jego nauczanie i świadectwo życia oddanego Bogu i Kościołowi.

HASŁO:

❑ Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi!

❑ Bóg daje Proroków – trzeba ich słuchać!

GEST:

❑ Przychodzimy do świątyni z omawianym dokumentem.

❑ Dekoracja związana z tematem spotkania.

PRZEBIEG WYDARZENIA:

❑ W każdy 16 dzień miesiąca po Mszy św. wieczornej:

❑ Pogłębianie nauczania Ojca Świętego.

❑ Liturgia – modlitwy i rozważania.

❑ Wieczór poezji – PGA.

❑ Papieska Akademia Łęczyńska (w ramach Dnia Papieskiego). Zgłębianie dokumentów papieskich – konspekty).

❑ Wydarzenia kulturalne poświęcone Papieżowi i Jego nauczaniu. - współpraca z Centrum Kultury w Łęcznej, Szkołą Podstawową im. Jana Pawła II, Gimnazjum, reaktywowanie sceny parafialnej.

❑ Modlitwa o beatyfikację Jana Pawła II (dziesiątek Różańca lub Koronka do Miłosierdzia Bożego).

Co?	Kiedy?	Gdzie?	Kto?
Przygotowanie wydarzenia	10 września	Plebania	PZK
Czas wydarzenia	Rok Duszpasterski	Świątynia	Lud Boży
Redakcja Listu	13 września	Plebania	ZR
Rozdanie Listu	20 września	Świątynia	Posłańcy

NOTATNIK:

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

OCENA WYDARZENIA:

1. Obecność wiernych w wydarzeniach. (liczni, średnio, mało)

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

2. Aspekty pozytywne - przyczyny (co wpłynęło na pozytywny przebieg wydarzenia, odkrywamy także, co dobrego zaistniało).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

3. Aspekty negatywne - przyczyny (co wpłynęło na to, że wydarzenie nie miało w pełni zamierzonego efektu i jakie błędy zostały popełnione).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

4. Propozycje i wnioski na przyszłość:

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

1.3 Poziom:

WIZYTACJA KANONICZNA PARAFII

Cel: Parafianie św. Barbary odkrywają wiarę w Boga przez przygotowanie całej wspólnoty do wizytacji ks. Biskupa.

❑ Co chcemy osiągnąć?

- Uwrażliwić wiernych na łączność z całym Kościołem Powszechnym i na nauczanie Pasterzy Kościoła.
- Uwrażliwić wiernych na potrzeby Diecezji i łączność z Kościołem Lokalnym.
- Uwrażliwić wiernych na odpowiedzialność za wspólnotę parafialną.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

❑ Parafia przezywa co 5 lat wizytację Ks. Biskupa. Jest to okazja do zaprezentowania swego dorobku i osiągnięć.

❑ Spotkanie z pasterzami Kościoła Lokalnego należą do sporadycznych spotkań przy okazji Bierzmowania i innych uroczystości. Nie ma wtedy możliwości powiedzenia o tym, jak żyje Wspólnota Parafialna i jak się rozwija.

❑ Realizacja Programu odnowy daje dodatkową możliwość podzielenia się doświadczeniem, gdyż znajomość programu przez Księży Biskupów jest mała.

Światło wiary:

❑ Gorąco, bowiem pragnę was zobaczyć, aby wam użyczyć nieco daru duchowego dla waszego umocnienia, to jest abyśmy się u was nawzajem pokrzepili wspólną wiarą - waszą i moją. Rz 1,11-12

❑ Przypominam, bracia, Ewangelię, którą wam głosiłem, którąście przyjęli i w której też trwacie. 1Kor 15,1

❑ Czuwajcie, trwajcie mocno w wierze, bądźcie mężni i umacniajcie się! 1Koryntian 16,13

❑ Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli. Galatów 5,1

❑ Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając na niej wśród dziękczynienia. Kolosan 4,2

❑ Trwajcie więc cierpliwie, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik czeka wytrwale na cenny plon ziemi, dopóki nie spadnie deszcz wczesny i późny. Jakuba 5,7

Przemiana:

❑ Potrzeba, aby wierni przez spotkanie z Pasterzem Diecezji przyjmowali większą odpowiedzialność za Kościół Diecezjalny i brali większy udział w duszpasterstwie Diecezjalnym.

❑ Potrzeba, aby wierni, którzy opuszczają naszą parafię dawali większe świadectwo bycia uczniem Chrystusa.

❑ Potrzeba, aby wierni przez zaangażowanie we własną parafię mieli świadomość pracy dla całego Ludu Bożego.

REALIZACJA:

❑ Spotkanie z Ks. Biskupem odbędzie się 20 listopada w niedzielę.

- Przygotować powitanie i pożegnanie ks. Biskupa, a także liturgię Eucharystii.
- Przygotować delegacje na spotkanie ze wspólnotami: Rada Duszpasterska, PZK i RZK i Posłańcy, Wspólnoty formacyjne.
- Przygotować list.
- Przygotować sprawozdania duszpasterskie i materialne.
- Przygotować plan spotkania.

Co?	Kiedy?	Gdzie?	Kto?
Przygotowanie wydarzenia	15 października	Plebania	PZK
Czas wydarzenia	20 listopada	świątynia	Lud Boży
Redakcja Listu	19 października	Plebania	ZR
Rozdanie Listu	27 października	Świątynia	Posłańcy

NOTATNIK:

❑.....

❑.....

❑.....

❑.....

❑.....

❑.....

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

OCENA WYDARZENIA:

1. Obecność wiernych w wydarzeniach. (liczni, średnio, mało)

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

2. Aspekty pozytywne - przyczyny (co wpłynęło na pozytywny przebieg wydarzenia, odkrywamy także, co dobrego zaistniało).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

3. Aspekty negatywne - przyczyny (co wpłynęło na to, że wydarzenie nie miało w pełni zamierzonego efektu i jakie błędy zostały popełnione).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

4. Propozycje i wnioski na przyszłość:

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

1.4 Poziom

WYDARZENIE: ŚWIĘTO GRUP SĄSIEDZKICH.

CEL: Wierni Parafii Św. Barbary w bieżącym roku duszpasterskim podejmują decyzję przynależności do Grup Sąsiedzkich przez powiedzenie Panu Bogu „Tak" z wiarą i zaufaniem.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

- W Parafii istnieją Grupy Sąsiedzkie, które prowadzą systematyczną pracę formacyjną. Grupy te korzystają z konspektów, dzielą się Słowem Bożym, odnoszą Je do życia rodzinnego i sąsiedzkiego. Doświadczają bogactwa wspólnoty i coraz bardziej świadomie określają swoje miejsce w Kościele i Parafii.
- II część grup stanowią te, które spotykają się nieregularnie, nie mają stałego Posłańca (animatora), nie korzystają w pełni z konspektu.
- III część stanowią Grupy, które w ostatnich miesiącach utraciły znaczną część swoich członków, idą w kierunku rozpadu.

Światło wiary:

- Jeśli ma znaczenie zachęta w imię Chrystusa, pociecha płynąca z miłości, wspólnota w Duchu, serdeczne współczucie, dopełnijcie mojej radości, bądźcie jednomyślni i miejcie te same pragnienia, tę samą miłość, wspólnotę ducha, wspólne dążenia. Nie czyńcie niczego dla niezdrowego współzawodnictwa czy pustej chwały, lecz w pokorze stawiajcie innych wyżej od siebie. Niech każdy ma na uwadze nie tylko własne sprawy, ale i innych. Postępujcie względem siebie na wzór Chrystusa Jezusa. ***Flp 2, 1-5.***
- Zjawiskiem gwałtownie wzrastającym w młodych Kościołach, popieranym przez Biskupów i Konferencje Episkopatów, a niejednokrotnie uważanym za pierwszorzędne zadanie duszpasterskie, są „kościelne wspólnoty podstawowe" (znane też pod innymi nazwami), które dobrze zdają egzamin jako ośrodki formacji chrześcijańskiej i misyjnego oddziaływania. Chodzi tu o grupy chrześcijan na szczeblu rodziny czy szczupłego grona osób, które spotykają się na modlitwie, czytaniu Pisma Świętego, katechezie, by dzielić się problemami ludzkimi i kościelnymi w perspektywie zaangażowania wspólnotowego. Są one znakiem żywotności Kościoła, narzędziem formacji i ewangelizacji, ważnym punktem wyjścia dla nowego społeczeństwa zbudowanego na fundamencie „cywilizacji miłości". ***Jan Paweł II, Redemptoris Missio.***

Przemiana:

- Istnieje potrzeba, aby wierni przechodzili od uczestnictwa w spotkaniach sąsiedzkich „bez głębszego przekonania" do zaangażowania się w tę formację w sposób świadomy i pełny.

HASŁO:

- Tworzymy wspólnotę wiary i służby.

GEST:

- Podczas Mszy św. w Rejonach każda Grupa Sąsiedzka zostanie uroczyście na nowo zatwierdzona i otrzyma Dekalog GS.

REALIZACJA WYDARZENIA:

- Przygotowanie dalsze:
  - Rozmowy z Posłańcami w celu określenia aktualnej sytuacji Grup Sąsiedzkich („spis ludności").
  - Określenie na nowo składu Grup w poszczególnych Rejonach. Wiąże się to z weryfikacją wszystkich Grup Sąsiedzkich, dla umocnienia stabilnych GS i utworzenia nowych w wyniku połączenia wspólnot niewielkich.
- Przygotowanie bliższe:
  - W niedzielę Grupy Sąsiedzkie gromadzą się na Mszach św. według Rejonów. Po Liturgii otrzymują specjalne błogosławieństwo i posłanie.
  - Otrzymują Akt Ustanowienie Wspólnoty Sąsiedzkiej i Dekalog.
  - Wspólnoty rozpoczynają prowadzić swoją Kronikę.

Co?	Kiedy?	Gdzie?	Kto?
Przygotowanie wydarzenia	8 stycznia	Plebania	PZK
Czas wydarzenia	19 lutego	świątynia	Lud Boży
Redakcja Listu	11 stycznia	Plebania	ZR
Rozdanie Listu	22 stycznia	Świątynia	Posłańcy

NOTATNIK:

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

OCENA WYDARZENIA:

1. Obecność wiernych w wydarzeniach. (liczni, średnio, mało)

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

2. Aspekty pozytywne - przyczyny (co wpłynęło na pozytywny przebieg wydarzenia, odkrywamy także, co dobrego zaistniało).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

3. Aspekty negatywne - przyczyny (co wpłynęło na to, że wydarzenie nie miało w pełni zamierzonego efektu i jakie błędy zostały popełnione).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

4. Propozycje i wnioski na przyszłość:

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

1.5 Poziom:

PIKNIK W REJONACH.

CEL: Wierni odkrywają wiarę w Boga przez doświadczenie wspólnej mdlitwy, radości bycia razem i zabawy podczas Pikniku Czerwcowego w Zgromadzeniach Rejonowych.

- Przez to wydarzenie chcemy osiągnąć:
  - Wzmocnić utożsamienie się poszczególnych wiernych i całych rodzin ze swoim Rejonem.
  - Doświadczyć radości wspólnego budowania Kościoła jako Ludu Bożego.
  - Ukazać wartość wspólnoty wiary, która razem kroczy drogą zbawienia.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

- Wzrasta liczba wiernych, którzy mają świadomość bycia we wspólnocie parafialnej i są zaangażowani w struktury NOP w sposób odpowiedzialny.
- Wydarzenia znaczące „określają" wiernych w poszczególnych Rejonach (wspólne przygotowanie wydarzeń w Rejonach, dbałość o liturgię, wyłanianie osób, które są delegatami Rejonu na tle całej Parafii). Jest to niewielka grupa w stosunku do wszystkich mieszkańców Rejonu, często pojawia się trudność w zaangażowaniu nowych osób w dzieło ewangelizacji.
- Istnieje duża grupa parafian, którzy utożsamiają się słabo lub wcale ze swoim Rejonem, nie jest to dla niech także najbliższa po Grupie Sąsiedzkiej – wspólnota wiary.

Światło wiary:

- Jeśli ma znaczenie zachęta [w imię] Chrystusa, pociecha płynąca z miłości, wspólnota w Duchu, serdeczne współczucie, dopełnijcie mojej radości, bądźcie jednomyślni i miejcie te same pragnienia, tę samą miłość, wspólnotę ducha, wspólne dążenia. Nie czyńcie niczego dla niezdrowego współzawodnictwa czy pustej chwały, lecz w pokorze stawiajcie innych wyżej od siebie. Niech każdy ma na uwadze nie tylko własne sprawy, ale i innych. ***Flp 2, 1-4.***
- Jezus Chrystus, który od początku swojej mesjańskiej misji głosił nawrócenie i wzywał do wiary: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!" powierzył apostołom i Kościołowi zadanie gromadzenia ludzi w jedności tej wiary, zapraszając ich do przystąpienia do założonej przez Niego wspólnoty wiary. Ta wspólnota wiary jest zarazem wspólnotą zbawienia. ***Katechezy Jana Pawła II, Jezus Chrystus - Założyciel Kościoła, 4.***
- Następnym środowiskiem, równie ważnym, jest wspólnota parafialna lub kościelna wspólnota podstawowa, która dzięki posłudze swoich duszpasterzy i animatorów powinna umacniać wiarę swoich członków, a także wychodzić naprzeciw ludziom stojącym z dala lub obojętnym, wypełniając w ten sposób swoją misję. Żadna wspólnota chrześcijańska nie spełni wiernie swojego zadania, jeśli nie będzie wspólnotą misyjną. Albo będzie wspólnotą misyjną, albo przestanie być nawet wspólnotą chrześcijańską, ponieważ chodzi tu o dwa aspekty tej samej rzeczywistości, wyrastającej z sakramentu chrztu i z innych sakramentów. ***Orędzia Jana Pawła II, Dzieło ewangelizacji posłannictwem chrześcijanina.***

Przemiana:

- Istnieje potrzeba, aby wierni przechodzili od braku świadomości drogi odnowy Parafii do coraz głębszego uświadamiania sobie swego powołania jako Ludu Bożego.
- Istnieje potrzeba przechodzenia od bierności w życiu wiary i społecznym do postawy wychowania, dialogu i uczestnictwa, aby zrozumieć i przyjąć strukturę wspólnotową, szczególnie Rejonu.
- Istnieje potrzeba, przechodzenia od mentalności pojmującej odpowiedzialność za Parafię jako „sprawę kilku osób": do postawy dialogu i szukania wspólnotowego, czego Bóg chce dla swego Ludu.

HASŁO:

- Dzielimy się wiarą i radością we wspólnocie!

GEST:

- Wspólna Msza św. Rejonowa.
- Ognisko w Rejonie.

PRZEBIEG WYDARZENIA:

- Katecheza przygotowawcza na temat: Istota Zgromadzenia Rejonowego – tydzień wcześniej.
- Katecheza podczas Mszy św.: **Wiara wzmacnia się, gdy jest dzielona**.
- Spotkanie RZK w celu ustalenia odpowiedzialnych za:
  - Liturgię Mszy św.
  - Animację muzyczną podczas ogniska (gry, zabawy integracyjne, konkursy).
  - Służby techniczne – nagłośnienie, przygotowanie ogniska, prowiant, sprzątanie po zabawie).

Co?	Kiedy?	Gdzie?	Kto?
Przygotowanie wydarzenia	7 maja	Plebania	PZK
Czas wydarzenia	4 czerwca	świątynia	Lud Boży
Redakcja Listu	10 maja	Plebania	ZR
Rozdanie Listu	21 maja	Świątynia	Posłańcy

NOTATNIK:

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

OCENA WYDARZENIA:

1. Obecność wiernych w wydarzeniach. (liczni, średnio, mało)

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

2. Aspekty pozytywne - przyczyny (co wpłynęło na pozytywny przebieg wydarzenia, odkrywamy także, co dobrego zaistniało).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

3. Aspekty negatywne - przyczyny (co wpłynęło na to, że wydarzenie nie miało w pełni zamierzonego efektu i jakie błędy zostały popełnione).

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

4. Propozycje i wnioski na przyszłość:

❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....
❑.....

2. POZIOM:

DUSZPASTERSTWO GRUP SĄSIEDZKICH

CEL: Grupy Sąsiedzkie w bieżącym roku duszpasterskim odkrywają wiarę jako dar Boga i uczą się wprowadzać ją w życie przez formację biblijną na spotkaniach sąsiedzkich.

❑ Co zamierzamy osiągnąć?

■ Kontynuować formację biblijną rodzin zaangażowanych w Grupach Sąsiedzkich według wytycznych projektu NOP – II Etap, II Faza, I Rok – temat: Wiara jako dar Boga.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ W Parafii istnieją Grupy Sąsiedzkie, które prowadzą systematyczną pracę formacyjną. Grupy te korzystają z konspektów, dzielą się Słowem Bożym, odnoszą Je do życia rodzinnego i sąsiedzkiego. Doświadczają bogactwa wspólnoty i coraz bardziej świadomie określają swoje miejsce w Kościele i Parafii.

❑ II część grup stanowią te, które spotykają się nieregularnie, nie mają stałego Posłańca (animatora), nie korzystają w pełni z konspektu.

❑ III część stanowią Grupy, które w ostatnich miesiącach utraciły znaczną część swoich członków, idą w kierunku rozpadu.

Światło wiary:

❑ Czuwajcie, trwajcie w wierze, bądźcie mężni i umacniajcie się. Niech wszystko u was dzieje się w miłości. **1 Kor 16,13n.**

❑ W dialogu między Bogiem, który wzywa, a osobą, do której odpowiedzialności apeluje, zawiera się możliwość, a raczej konieczność integralnej i stałej formacji świeckich, której Ojcowie synodalni słusznie poświęcili dużą część swojej pracy. Przede wszystkim, określiwszy chrześcijańską formację jako „stały proces osobistego dojrzewania i upodabniania się do Chrystusa, zgodnie z wolą Ojca, pod kierunkiem Ducha Świętego", jasno stwierdzili, że „formacja świeckich powinna się znaleźć wśród zadań priorytetowych diecezji i wejść do programów duszpasterskich tak, aby ku niej zmierzały wszystkie wysiłki wspólnoty (kapłanów, świeckich i osób zakonnych**), Adhortacja Apostolska o powołaniu i misji świeckich w Kościele i świecie, Christifideles laici, 57.**

❑ Celem formacji powinno być wpojenie chrześcijanom nie tylko technicznej umiejętności sprawnego przekazywania prawd wiary, ale także głębokiego osobistego przekonania, które pozwala skutecznie dawać świadectwo wiary w życiu. Wszyscy, którzy zostali powołani do głoszenia Ewangelii, winni zatem całkowicie podporządkować swoje działanie kierownictwu Ducha, który „jak w początkach Kościoła, tak i dzisiaj działa w każdym głosicielu Ewangelii, jeśli tylko poddaje się on jego kierownictwu"[148]. „Techniczne środki ewangelizacji są dobre, ale choćby były absolutnie doskonałe, nie zastąpią cichego tchnienia Ducha. Również najlepsze przygotowanie głosiciela nic nie zdziała bez Niego. I żadna wymowa nie zdoła poruszyć człowieka bez Jego tchnienia. Ponadto zdobycze socjologii czy psychologii, choć gruntowne, okazują się daremne i pozbawione wartości", **Christifideles laici, 77.**

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby wszyscy członkowie GS i ich Animatorzy przechodzili od słabej świadomości uczestnictwa w formacji biblijnej do pełnego dawania świadectwa tworzenia Ludu Bożego.

❑ Istnieje potrzeba przechodzenia od przeżywania wiary w sposób „kultyczny" do życia według zasad wiary we wszystkich dziedzinach i zaangażowaniach w rodzinie i społeczeństwie.

REALIZACJA:

❑ Comiesięczne spotkania formacyjne Posłańców poświęcone omawianiu tematów Konspektów, a także Listu „Droga do Emaus" przed wydarzeniami znaczącymi.

❑ Określenie etapu rozwoju i odpowiedniej pomocy dla poszczególnych Grup Sąsiedzkich – Poziom 1.4.

❑ Rozwijanie Duszpasterstwa Grup Sąsiedzkich – kontynuacja odwiedzin duszpasterskich kapłanów w swoich Rejonach w związku z trwającą Małą Peregrynacją Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej.

❑ Systematyczne podejmowanie tematu Spotkań GS na kazaniach niedzielnych w odniesieniu do celu roku, np. raz na 2 miesiące. Odpowiedzialni – kapłani.

❑ Przy końcu roku duszp.: Ocena pracy Grup Sąsiedzkich – ewaluacja, wnioski i sugestie.

3. POZIOM:

DUSZPASTERSTWO RODZIN

Cel: Rodziny naszej Parafii odkrywają wiarę jako dar Boga przez czynne uczestnictwo w wydarzeniach znaczących i zaangażowanie się w Grupy Sąsiedzkie.

❑ Co zamierzamy osiągnąć?

■ Zachęcić rodziny do pełnego uczestnictwa w GS.

■ Zachęcić rodziny do pełnego uczestnictwa w Liturgii Kościoła.

■ Ukazać możliwość rozwoju rodziny przy zaangażowaniu się wszystkich członków.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

❑ Ubiegły rok duszpasterski stanowił przygotowanie dalsze do rozpoczęcia pracy z projektem Parafialny Ruch Rodzin. Nadal nieliczne pełne rodziny uczestniczą w życiu naszej wspólnoty parafialnej (wg Oceny Roku 2004/2005). Niewielka część dzieci i młodzieży uczestniczy w liturgii, spotkaniach formacyjnych grup, w formacji Grup Sąsiedzkich

Światło wiary:

❑ Szczególnie zaś w rodzinie chrześcijańskiej, ubogaconej łaską i obowiązkami sakramentu małżeństwa, należy już od najwcześniejszego wieku uczyć dzieci zgodnie z wiarą na chrzcie otrzymaną poznawania i czci Boga, a także miłowania bliźniego; tam też doświadczają one najpierw zdrowej społeczności ludzkiej i Kościoła; a wreszcie przez rodzinę wprowadza się je powoli do obywatelskiej wspólnoty ludzkiej i do ludu Bożego. Niech więc rodzice uprzytomnią sobie dobrze, jak wielkie znaczenie ma rodzina prawdziwie chrześcijańska dla życia i rozwoju samego ludu Bożego. Deklaracja o wychowaniu chrześcijańskim, 3.

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby rodziny przechodziły od indywidualnego przeżywania wiary przez swych członków do wyznawania jej w środowisku rodzinnym, zespolonym ze sobą głębszymi więzami.

❑ Istnieje potrzeba, aby pełne rodziny zostały włączone w proces ewangelizacyjny w parafii (nie tylko poszczególni członkowie rodzin): pełniejsze uczestnictwo całych rodzin w wydarzeniach, w spotkaniach Grup Sąsiedzkich, w liturgii niedzielnej Mszy Świętej, rodzinne czytanie Słowa Bożego).

REALIZACJA:

❑ W homiliach i w kazaniach poruszone zostaną tematy dotyczące:

■ Odpowiedzialności rodziny za życie i planowanie rodziny.

■ Odpowiedzialności rodziny za wychowanie dzieci w wierze i nauce Kościoła jak również przygotowanie do odpowiedzialności za społeczność w której żyją.

■ Zagrożeń współczesnej rodziny.

❑ W czasie Wizyty Duszpasterskiej będzie zachęta do tego, aby wszyscy członkowie rodzin modlili się wspólnie, czytali Pismo Święte i uczestniczyli w spotkaniach Grupy Sąsiedzkiej.

4.1. Poziom

BRACTWO ŚW. BARBARY

CEL: Górnicy parafii św. Barbary odkrywają wiarę w Boga przez utworzenie Stowarzyszenia św. Barbary.

❑ Co zamierzamy osiągnąć?

■ Uwrażliwić Parafię na potrzebę takiego stowarzyszenia i modlitwy w intencji Górników i ich rodzin.

■ Stworzyć podwaliny pod Stowarzyszenie św. Barbary.

■ Stworzyć statut Stowarzyszenia.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

❑ W parafii około tysiąca mężczyzn pracuje na kopalni. W naszym środowisku więzy górnicze są słabe, jak również wiele zwyczajów górniczych nie występuje w środowisku.

❑ Mało górników angażuje się w życie liturgiczne Parafii. Ogranicza się to do kilkunastu mężczyzn, którzy w sposób stały podejmują posługę.

Światło wiary:

❑ Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. **Galatów 6,2.**

❑ W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie. **Rzymian 12,10.**

❑ Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! **Filipian 2,4**

❑ Wierni świeccy powinni doceniać stowarzyszenia ustanawiane dla celów duchowych, zwłaszcza te, które zmierzają do ożywienia chrześcijańskim duchem porządku rzeczy doczesnych i w ten sposób usilnie dążą do osiągnięcia ścisłego związku między wiarą i życiem. **Kan. 327.**

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba stworzenia Statutu stowarzyszenia i zachęcenia mężczyzn do udziału w takim stowarzyszeniu.

❑ Istnieje potrzeba, aby górnicy przez przynależność do stowarzyszenia bardziej czuli się rodziną odpowiedzialną za miejsce pracy i za siebie nawzajem.

REALIZACJA

❑ Stworzyć statut Stowarzyszenia.

- Przygotować na przyszły rok wydarzenie dotyczące takiego stowarzyszenia.
- Przygotować listę górników, a także pracujących w innych zawodach.
- Nawiązać kontakt z Kopalnią.

4.2. Poziom

DUSZPASTERSTWO DZIECI

CEL: Dzieci naszej Parafii odkrywają wiarę jako dar Boga poprzez uczestnictwo w wydarzeniach znaczących, spotkaniach sąsiedzkich i formację w grupach dziecięcych.

- Co zamierzamy osiągnąć?
  - Pełniej zaangażować dzieci do czynnego uczestnictwa w wydarzeniach znaczących.
  - Włączyć dzieci do wspólnot dziecięcych.
  - Przeprowadzić formację dzieci do zaangażowania się w spotkania Grup Sąsiedzkich.

Sytuacja

- W przeważającej większości dzieci nie uczestniczą w spotkaniach Grup Sąsiedzkich.
- Wiele dzieci nie uczestniczy regularnie w Niedzielnej Mszy św. i nabożeństwach.
- Dzieci nie otrzymują wystarczającego wychowania religijnego w rodzinie, rodzice często nie wdrażają ich w życie wiary Parafii.
- Dzieci nie mają wystarczającej motywacji do włączania się w grupy formacyjne i liturgię niedzielną.

Światło wiary:

- Wtedy przyprowadzono do Niego dzieci, aby położył na nie ręce i pomodlił się. Lecz uczniowie strofowali je. A Jezus powiedział: Pozwólcie dzieciom przyjść do Mnie i nie powstrzymujcie ich, bo do takich jak one należy królestwo niebieskie. I położywszy na nie ręce odszedł stamtąd. **Mt 19, 13-15.**
- Katecheza jest więc wychowaniem w wierze dzieci, młodzieży i dorosłych, a obejmuje przede wszystkim nauczanie doktryny chrześcijańskiej, przekazywane na ogół w sposób systematyczny i całościowy, dla wprowadzenia wierzących w pełnię życia chrześcijańskiego. To nauczanie obejmuje wiele elementów pasterskiej misji Kościoła, które mają z katechezą coś wspólnego, albo ją przygotowują, albo z niej wypływają, chociaż ona nie jest z nimi całkowicie związana. Są to: pierwsze głoszenie Ewangelii, czyli misyjne przepowiadania przez Kerygmat dla wzbudzenia wiary; działalność apologetyczna, czyli poszukiwanie argumentów skłaniających do uwierzenia; praktyka życia chrześcijańskiego; sprawowanie sakramentów; pełne uczestnictwo we wspólnocie Kościelnej i wreszcie świadectwo życia apostolskiego i misyjnego. **Komentarz do Adhortacja apostolskiej Catechesi tradendae.**
- Praca wychowawcza chrześcijańskich rodziców powinna służyć rozwojowi wiary dzieci i pomagać im w spełnianiu powołania, które otrzymały od Boga. W ramach swojej misji wychowawczej rodzice powinni nauczyć dzieci, słowem i świadectwem, jaki jest prawdziwy sens cierpienia i śmierci: zdołają to uczynić, jeśli sami będą dostrzegać wszelkie przejawy cierpienia wokół siebie, a bardziej jeszcze, jeśli będą umieli okazać serdeczność, opiekuńczość oraz współczucie chorym i osobom starszym we własnej rodzinie. **Jan Paweł II, Encyklika O wartości i nienaruszalności życia ludzkiego Evangelium vitae, 92.**

Przemiana:

- Istnieje potrzeba, aby dzieci przechodziły od postawy bierności do coraz pełniejszego zaangażowania w życie wiary Parafii w wymiarze liturgii niedzielnej i świątecznej.
- Istnieje potrzeba, aby dzieci przechodziły od sporadycznego uczestnictwa w spotkaniach swoich grup formacyjnych i GS do coraz bardziej świadomego zaangażowania się w formacje osobistą (poza katechezą).

REALIZACJA:

- Zaangażowanie dzieci do wspólnot formacyjnych– Dzieci Boże, Dzieci Maryi (PDMD), Akademia Młodzieżowa, Stowarzyszenie Skautingu Katolickiego „Zawisza'. Sposób zaangażowania nowych dzieci – według pomysłów odpowiedzialnych poszczególnych formacji.
- Przeprowadzenie katechez przygotowujących dzieci do włączenia się w spotkania sąsiedzkie – odpowiedzialni: katecheci.
- Przygotowanie liturgii Mszy św. o godz. 12^{45} i 16^{00}. Odpowiedzialni – katecheci wg dyżurów.
- Przygotowana Modlitwa Wiernych przez dzieci złożona w koszyku, a następnie wylosowana do odczytania podczas Mszy św.
- Przygotować dla dzieci i zachęcić na katechezie do uczestnictwa w Nabożeństwach Roku Liturgicznego:
- Modlitwa Różańcowa w październiku.
- Roraty – katechezy tematyczne.
- Droga Krzyżowa Wielkim Poście (w każdą środę).
- Nabożeństwa majowe.
- Aktywne włączeniesię w obchody Dnia Papieskiego.

4.3. Poziom:

PARAFIALNY RUCH MŁODYCH

CEL: Parafialny Ruch Młodych odkrywa wiarę jako dar Boga angażując się w dzieło ewangelizacji Parafii poprzez realizację swojego programu w bieżącym roku duszpasterskim.

❑ Co zamierzamy osiągnąć?

■ Skoordynować wspólne działania Programu NOP i PRM

■ Zaangażować Parafialną Grupę Animacyjną do skutecznej ewangelizacji pośród ludzi młodych w naszej wspólnocie parafialnej.

■ Rozpocząć współpracę z młodzieżowymi grupami formacyjnymi – Ruch Światło – Życie „Oaza", Akademia Młodzieżowa, Róże Pustyni. Grupa młodzieżowa Legionu Maryi dla pełniejszej realizacji duszpasterstwa młodzieży w naszej Parafii.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

❑ Niewielka część ludzi młodych angażuje się w życie naszej Parafii. Wielu młodych ludzi biernie uczestniczy w liturgii Kościoła, sporadycznie przystępuje do sakramentów św. Sporo młodych ludzi sięga po alkohol i narkotyki. Wśród młodzieży pojawiają się postawy agresji i niedostosowania społecznego.

❑ Część młodzieży troszczy się o rozwój swojej wiary i wykazuje się dużym zaangażowaniem i poświęceniem na rzecz Parafii. Stanowi ona zaczyn, na którym można budować duszpasterstwo młodzieży.

Światło wiary:

❑ Dlatego właśnie przypominam ci, żebyś na nowo rozpalił dar Boży, który otrzymałeś przez włożenie moich rąk. Bóg bowiem nie dał nam ducha lęku, ale mocy, miłości i karności. Więc nie wstydź się świadectwa o Panu naszym ani mnie – Jego więźnia, ale wraz ze mną znoś przeciwności dla ewangelii, licząc na moc Boga. On nas zbawił i powołał swoim świętym wezwaniem nie ze względu na nasze czyny, ale ze względu na swoje własne postanowienie i łaskę, darowaną nam przed wiekami w Chrystusie Jezusie, a objawioną właśnie teraz przez przyjście Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa. On to zniszczył śmierć, a przez ewangelię ukazał światło życia i nieśmiertelność, ja zaś zostałem powołany na głosiciela, apostoła i nauczyciela tej dobrej nowiny. ***2 Tm 1,6-11.***

❑ Głoszenie Dobrej Nowiny słowem i czynem budzi w ludzkich sercach pragnienie *świętości*, upodobnienia się do Chrystusa. W Pierwszym Liście do Koryntian św. Paweł zwraca się do „tych, którzy zostali uświęceni w Jezusie Chrystusie i powołani do świętości wespół ze wszystkimi, którzy na każdym miejscu wzywają imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa" (1, 2). Celem głoszenia Ewangelii jest także budowa Kościoła Bożego w perspektywie nadejścia Królestwa, które Chrystus przekaże Ojcu na końcu czasów. „Warunkiem wejścia do Królestwa Bożego jest przemiana mentalności *(metanoia)* i postępowania oraz świadectwo życia, składane słowem i czynem, czerpiące moc z uczestnictwa w sakramentach Kościoła, zwłaszcza w Eucharystii — sakramencie zbawienia". ***Adhortacja apostolska Ecclesia in Africa, 87.***

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby młodzież przechodziła od zwyczajowego i „z obowiązku" wyznawania wiary do coraz głębszego zakorzeniania się w wierze Kościoła - liturgii, sakramentach, formacji biblijnej Grup Sąsiedzkich i młodzieżowych grup formacyjnych.

❑ Istnieje potrzeba, aby młodzież doświadczając formacji i zachęty przechodziła od biernego oczekiwania do angażowania się w dzieło ewangelizacji Parafii.

REALIZACJA:

❑ Przygotowanie i realizacja programu Parafialnego Ruchu Młodych na kolejny Rok duszpasterski (Książka Roku). Odp.: Parafialna Grupa Animacyjna.

❑ Wzmocnienie struktur PRM – powołanie nowych osób i rozpoczęcie ich formacji. – PGA.

❑ Troska o przepływ informacji – współpraca z Parafialnym Zespołem Koordynacyjnym (obecność przedstawiciela PGA na spotkaniach PZK.

❑ Formacja i informacja PRM na poszczególnych poziomach – program duszpasterski PRM na rok 2005/2006.

❑ Współpracaw przygotowaniu Dnia Papieskiego - Wieczór Poezji - PGA.

5.1. Poziom

KATECHEZA DZIECI I MŁODZIEŻY

Cel: Dzieci i młodzież odkrywają wiarę jako dar Boga przez zaangażowanie w katechezę w szkole i wprowadzanie tych wartości w życie osobiste i rodzinne.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Wśród dzieci i młodzieży naszej Parafii zauważamy brak głębszego zaangażowania w życie wiary. Dzieci

i młodzież często nie mają doświadczenia swojej rodziny jako wspólnoty wiary, opartej na Słowie Bożym i sakramentach. Niejednokrotnie rodzice nie są świadkami życia Ewangelią na co dzień, tym samym nie dają przykładu zaangażowania się we wspólnotę parafialną jako żywe członki Kościoła. Wiele dzieci i młodzieży z naszej parafii nie ma osobistej więzi z Bogiem. Katecheza dla wielu jest czystym obowiązkiem bez odniesienia do wiary i życia. Znaczna część dzieci i młodzieży nie korzysta z sakramentów świętych, nie bierze udziału w zgromadzeniach liturgicznych i w spotkaniach Grup Sąsiedzkich.

Światło wiary:

❑ Ty natomiast trwaj przy tym, czego się nauczyłeś i co uznałeś za godne wiary, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś. Również dlatego, że od dziecka znasz Pisma święte, które mogą ci dać mądrość, prowadzącą do zbawienia przez wiarę, jaką mamy w Chrystusie Jezusie. Każde Pismo jest natchnione przez Boga i przydatne do nauczania i przekonywania, do poprawiania i do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Bogu oddany był doskonały, przygotowany do wszelkich dobrych uczynków. ***2 Tm 3, 14-17.***

❑ Bądźcie prawdziwymi świadkami wiary i miłości, gotowymi oddać życie dla chwały Bożej i za zbawienie świata. Niech Bóg nadal prowadzi w was dzieło, które już rozpoczął! ***Orędzia Jana Pawła II, Do młodych zgromadzonych na modlitwie o powołania.***

❑ Istnieje też pedagogia wiary, i nigdy nie zdołamy dostatecznie wyrazić, jak wiele może ona dać katechezie. Jest rzeczą naturalną, że w nauce o wychowaniu w wierze stosuje się metody wychowawcze jako takie, bardzo wydoskonalone i wypróbowane. Zawsze jednak trzeba sobie zdawać sprawę z fundamentalnej odrębności wiary. Gdy bowiem mowa o pedagogii wiary, chodzi tu nie o przekazanie nauki ludzkiej, choćby nawet najwznioślejszej, lecz Objawienia Bożego i to nienaruszonego. Bóg zaś sam w całej historii świętej, a zwłaszcza w Ewangelii, posłużył się pedagogią, która winna być świetlanym wzorem dla sztuki wychowania w wierze. Wszelka metoda jest dla katechezy o tyle korzystna, o ile pomaga przekazaniu wiary i sztuce wychowania w niej, jeśli zaś prowadzi do czegoś przeciwnego, nie ma żadnej wartości. ***Jan Paweł II, Catechesi tradendae, 58.***

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby młodzież i dzieci odeszły od traktowania katechezy jako obowiązku, a wprowadzały w życie wartości, które są im głoszone.

❑ Istnieje potrzeba, aby rodzice dzieci i młodzieży przechodzili od postawy nieodpowiedzialności do czynnego wprowadzania swoich pociech w życie wiary w rodzinie i w Parafii.

❑ Istnieje potrzeba, aby dzieci i młodzież przechodzili od niedojrzałości w przeżywaniu liturgii i sakramentów, a także katechezy do coraz dojrzalszej postawy ucznia w wierze.

REALIZACJA PLANU:

❑ Przeprowadzić Konkurs Pasyjny o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Pana Jezusa – gimnazjum.
❑ Konkurs Maryjny recytatorski i plastyczny – szkoła podstawowa.
❑ Bibliodramy na Niedziele Biblijne.
❑ Inscenizacja Maryjna - Szkoła Podstawowa.
❑ Pielgrzymka do sanktuarium maryjnego dla dzieci i rodziców klas drugich.
❑ Rekolekcje dla rodziców i dzieci klas drugich. Podać terminy – katecheci.
❑ Przygotować uczniów klas trzecich do comiesięcznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania.
❑ Dzień skupienia dla uczniów klas trzecich – dwa razy w roku.
❑ Przygotować i przeprowadzić rekolekcje ewangelizacyjne dla uczniów klas czwartych.
❑ Przeprowadzić spotkania z rodzicami w parafii – wszystkich poziomów; odpowiedzialni: katecheci.
❑ Przygotować dzieci do pełnego i owocnego przeżywania wydarzeń parafialnych przez redagowanie Listu dla dzieci: „Małe Emaus".
❑ Potrzeba wyznaczyć katechetów odpowiedzialnych za poszczególne zadania (I spotkanie katechetów).
❑ Aktywne włączenie się w adopcję serca poprzez przeprowadzenie odpowiednich katechez.
❑ Katechezy przygotowujące dzieci i młodzież do włączenia się w pracę Grup Sąsiedzkich i nabożeństwa Roku Liturgicznego.

5.2.1 POZIOM:

KATECHEZA PRZEDCHRZCIELNA

Cel: Rodzice i rodzice chrzestni dziecka odkrywają wiarę jako dar Boga poprzez przeżywanie sakramentu chrztu św. i czynny udział w katechezach chrzcielnych.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Wśród osób objętych katechezą jest niewielka świadomość zobowiązań wynikających z przyjęcia chrztu św.
❑ Prośba o chrzest zazwyczaj nie wypływa z głębokiej motywacji wiary.
❑ Katecheza składa się z części teoretycznej i praktycznej.

Światło wiary:

❑ Ochrzczeni, odrodzeni przez chrzest jako synowie Boży, zobowiązani są do wyznawania wiary przed ludźmi

wiary, którą otrzymali od Boga za pośrednictwem Kościoła i uczestniczenia w apostolskiej i misyjnej działalności Ludu Bożego. KKK 1270.

❑ U wszystkich ochrzczonych, dzieci i dorosłych, po chrzcie wiara powinna wzrastać...Przygotowanie do chrztu stawia człowieka jedynie na progu nowego życia. Chrzest jest źródłem nowego życia w Chrystusie; z niego wypływa całe życie chrześcijańskie. KKK 1254.

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby rodzice i rodzice chrzestni przechodzili od rozumienia chrztu jako tradycji i drogi do następnych sakramentów do uświadomienia sobie chrztu jako źródła wzrastania w Chrystusie.

REALIZACJA:

❑ Systematyczne prowadzenie katechezy.
❑ Pobudzać uczestników katechezy poprzez pytania.
❑ Zaangażować w przygotowanie liturgii rodzinę dziecka.
❑ Zachęcić do pamięci w rocznicę Chrztu dziecka.

5.2.2 Poziom:

PRZYGOTOWANIE DO PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ

CEL: Dzieci klas drugich i ich rodzice odkrywają wiarę jako dar Boga poprzez całoroczne przygotowanie do przyjęcia sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Niewielka grupa rodzin z naszej Parafii przeżywa z głęboką wiarą sakramenty Spowiedzi i Komunii św., stając się w ten sposób świadkami i nauczycielami wiary dla swoich dzieci.

❑ Znaczna część rodzin z naszej Parafii nie czuje się odpowiedzialna i nie przygotowuje w sposób wystarczający swoich dzieci do przystąpienia do pierwszej spowiedzi i Komunii św. Rodzice ci nie mają pogłębionej świadomości tych sakramentów.

❑ Większość rodzin przeżywa tradycyjnie dzień I Komunii św., skupiając się na zewnętrznych przygotowaniach.

❑ Dzieci przygotowujące się do I Komunii św. potrzebują świadectwa wiary najbliższych, by sakramenty te stały się dla nich spotkaniem z Bogiem żywym.

Światło wiary:

❑ Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Bo moje ciało jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, pozostaje we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, i Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto spożywa moje ciało, żyć będzie przeze Mnie. To jest chleb, który zstąpił z nieba. Nie jak ten, który jedli praojcowie i pomarli. Kto spożywa ten chleb, żyć będzie na wieki. ***J 6, 54-58.***

❑ Zwracam się teraz do was, drogie dzieci, dziewczynki i chłopcy, którzy dziś po raz pierwszy macie przyjąć do waszych serc Pana Jezusa jako pokarm wiecznego zbawienia. Dzisiaj, gdy wasze dziecięce usta rozchylą się, aby przyjąć białą postać chleba, kapłan wypowie słowa: „Ciało Chrystusa”, a każdy i każda z was odpowie: „Amen”. „Amen” — to znaczy: „wierzę”, „przyjmuję z wiarą”. Sprawując Eucharystię, sprawujemy wielką tajemnicę wiary. I oto wy — mali chrześcijanie, dojrzeliście już do tego, aby w tej tajemnicy uczestniczyć w pełni. Komunia święta — to właśnie pełne uczestniczenie w Eucharystii, w Ofierze Chrystusa i Kościoła. Ta Ofiara została ustanowiona przez Pana Jezusa w tym także celu, aby być naszym duchowym pokarmem. Pamiętacie, jak Pan Jezus powiedział do apostołów podczas Ostatniej Wieczerzy; powiedział — naprzód nad chlebem: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane” A później nad kielichem pełnym wina powiedział: „To jest moja Krew, która za was i za wielu będzie przelana”. Kiedy to mówił, miał przed oczyma swoją śmierć na krzyżu. To właśnie na krzyżu wypełniły się te słowa — raz jeden i na całą wieczność: Ciało Chrystusa zostało wydane na ofiarę, a była to ofiara krwawa; Krew została przelana… dla nas i dla naszego wiecznego zbawienia, ***Homilia podczas Mszy św. połączonej z udzieleniem Pierwszej Komunii św., Jan Paweł II, Łódź.***

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby rodzice i dzieci pierwszokomunijne przechodzili od tradycyjnego przeżywania Pierwszej Komunii Świętej do przeżywania tego sakramentu jako niezwykłego spotkania z Chrystusem, a zarazem momentu wprowadzenia dzieci w liturgię Kościoła i pełniejszego uczestnictwa w Ludzie Bożym.

❑ Istnieje potrzeba, aby przechodzić od rozumienia Pierwszej Komunii Św. jako obowiązku i przymusu do systematycznego przyjmowania Jej jako niezwykłego daru Boga.

❑ Istnieje potrzeba, aby przechodzić od rozumienia spowiedzi jako tylko odpuszczenia grzechów do przeżywania jej jako spotkania z miłującym Bogiem i momentu kształtowania sumienia.

REALIZACJA:

❑ Katecheza przedsakramentalna w szkole.

- Cotygodniowa, niedzielna katecheza dla dzieci - godz. godz. 15^{30}.
- Cotygodniowa, niedzielna katecheza dla rodziców – godz. 15^{30}.
- Niedzielna Msza św. dla dzieci i ich rodziców o godz. 16^{00}.
- Dzień skupienia dla rodziców w październiku.
- Dzień skupienia dla dzieci w kwietniu.
- Nabożeństwa paraliturgiczne przeprowadzane w ciągu roku:
  - Uroczyste rozpoczęcie rocznego przygotowania z rozdaniem modlitwy, którą rodzice razem z dziećmi będą odmawiać codziennie podczas wieczornej modlitwy (wrzesień).
  - Poświęcenie różańców w październiku.
  - Poświęcenie medalików w grudniu.
  - Poświęcenie książeczek do nabożeństwa w lutym.
  - Nabożeństwo pokutne dzień przed pierwszą spowiedzią.

5.2.3 POZIOM

KATECHEZA PRZED SAKRAMENTEM BIERZMOWANIA

CEL: Młodzież przygotowująca się do Sakramentu Bierzmowania w bieżącym roku duszpasterskim odkrywa wiarę jako dar Boga poprzez uczestnictwo w spotkaniach formacyjnych i rekolekcjach ewangelizacyjnych.

Sytuacja:

- Formacja ta dotyczy młodzieży w liczbie ok. 250 osób, w wieku 16 – 18 lat i starszych. Większość tej młodzieży wymaga formacji w zakresie: sakramentów, życia wiarą na co dzień, dzieleniem się świadectwem wiary we wspólnocie Kościoła. W znacznej części są to osoby, które nie postrzegają wiary jako nieodzownej części życia społecznego, politycznego. Zwykle nie angażują się w budowanie wiary w swoich środowiskach, uważając, że wiara jest osobistą, prywatną wartością każdego człowieka.

Światło wiary:

- „Wiara, jeżeli nie towarzyszą jej dobre uczynki, martwa jest sama w sobie”. ***Ik 2,17.***
- „Bierzmowanie udziela nam, jako prawdziwym świadkom Chrystusa, specjalnej mocy Ducha Świętego do szerzenia i obrony wiary słowem i czynem, do mężnego wyznawania imienia Chrystusa oraz tego, by nigdy nie wstydzić się Krzyża” **KKK 1303.**
- „Wszyscy bowiem wyznawcy Chrystusa, gdziekolwiek się znajdują, są zobowiązani tak ukazywać świadectwem słowa i przykładem życia nowego człowieka, przyobleczonego przez chrzest i działanie Ducha Świętego, który umocnił ich w sakramencie bierzmowania, aby inni, widząc ich dobre czyny, chwalili Ojca i pełniej pojęli prawdziwy sens życia ludzkiego i powszechną więź wspólnoty ludzkiej**” DM 11.**

Przemiana:

- Istnieje potrzeba, aby przygotowujący się do Sakramentu Bierzmowania przechodzili od indywidualnego przeżywania wiary do pełnego zaangażowania się we wspólnotę Kościoła lokalnego.
- Istnieje potrzeba, aby młodzi przechodzili od postawy bierności do bycia rzeczywistym świadkiem Chrystusa w mocy Ducha Świętego.

REALIZACJA

- Rekolekcje ewangelizacyjne.
- Cotygodniowe spotkania w grupach prowadzonych przez Animatorów.
- Comiesięczna spowiedź św.
- Nabożeństwa (kandydatura, obranie imienia).
- Aktywny udział w spotkaniach Grup Sąsiedzkich poprzez przewodniczenie w spotkaniu (przynajmniej dwa razu w roku).
- Formacja Animatorów (comiesięczne spotkania).

5.2.4 POZIOM

KATECHEZA PRZEDMAŁŻEŃSKA

CEL: Poradnia Rodzinna odkrywa wiarę jako dar Boga w Sakramencie Małżeństwa poprzez głębsze przygotowanie narzeczonych podczas spotkań formacyjnych do wzajemnego obdarowywania siebie w oparciu o naukę Chrystusa.

- Co zamierzamy osiągnąć?
  - Przybliżenie i uczenie Naturalnego Planowania Rodziny (pokazanie różnych metod).
  - Formacja młodzieży przygotowującej się do Sakramentu Bierzmowania.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Doradcy Życia Rodzinnego angażują się w pracę na rzecz przemiany mentalności konsumpcji we współczesnym społeczeństwie. Uwrażliwiają na odpowiedzialne i konsekwentne postępowanie w życiu codziennym, rodzinnym i małżeńskim.

Światło wiary:

❑ Tertulian, w jednym ze swych pism o zasłużonej sławie, dobrze wyraził wielkość i piękno życia małżeńskiego w Chrystusie: „Jakże potrafię wysłowić szczęście tego małżeństwa, które wiąże Kościół, ofiara eucharystyczna umacnia, a błogosławieństwo pieczętuje, aniołowie ogłaszają, a Ojciec potwierdza? … Cóż za jarzmo dwojga wiernych złączonych w jednej nadziei, jednym dochowaniu wierności, w jednej służbie! Oboje są braćmi i oboje wspólnie służą; nie ma pomiędzy nimi podziału ani co do ciała, ani co do ducha. Owszem, są prawdziwie dwoje w jednym ciele, a gdzie jest jedno ciało, jeden też jest duch”, ***Jan Paweł II, Familiaris consortio, 13.***

❑ W wypełnianiu tego zadania nader cenny okazuje się ten stan życia, który uświęcony jest osobnym sakramentem, mianowicie życie małżeńskie i rodzinne. Tam odbywa się zaprawa w apostolstwie świeckich i tam znajduje się znakomita jego szkoła, gdzie pobożność chrześcijańska przenika całą treść życia i z dnia na dzień coraz bardziej ją przemienia. Tam małżonkowie znajdują swoje powołanie, polegające na tym, że mają być dla siebie nawzajem i dla swoich dzieci świadkami wiary i miłości Chrystusa. Rodzina chrześcijańska pełnym głosem oznajmia zarówno obecne cnoty Królestwa Bożego, jak i nadzieję błogosławionego życia. W ten sposób przykładem i świadectwem swoim przekonuje świat o jego grzechu i oświeca tych, co szukają prawdy, ***Konstytucja dogmatyczna o Kościele, Lunem gentium, 35.***

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby Doradcy Życia Rodzinnego przechodzili od postawy spełniania obowiązku do pełnego zaangażowania się na rzecz parafian (odpowiedzialne prowadzenie nauk przedmałżeńskich, jak i nauczania z NPR).

❑ Istnieje potrzeba, aby odpowiedzialni za PR przechodzili od rutyny do świadomego wypełniania powołania otrzymanego od Boga.

REALIZACJA:

❑ Napisanie programu nauk przedmałżeńskich na okres 6 miesięcy.

❑ Przygotowanie bierzmowanych do podjęcia późniejszych ról żony i męża – ok. 4 spotkania ze wszystkimi grupami (współpraca z Animatorami bierzmowanych).

❑ Umieszczenie tablicy informacyjnej o Poradni Rodzinnej i możliwości uczenia się naturalnych metod planowania rodziny.

❑ Przeprowadzenie rekolekcji dla osób pragnących wstąpić w związek małżeński.

❑ Weekendowe Kursy Przedmałżeńskie.

❑ Rekolekcje dla prowadzących Poradnię Rodzinną – pogłębienie istoty posługi Doradcy Rodzinnego.

❑ Współpraca z czasopismem *Emaus* – Kącik Poradni Rodzinnej o aktualnych problemach małżeństwa i rodzin.

❑ Współpraca z innymi formacjami z Parafii – Kręgi Rodzin, Legion Maryi.

ODPOWIEDZIALNI:

❑ Teresa Fac.

❑ Jolanta Polak.

❑ Anna i Zenon Turlewicz.

❑ Antoni Romańczuk.

5.3 POZIOM:

LITURGIA

CEL: Wierni odkrywają wiarę jako dar Boga przez głębsze zaangażowanie w przygotowanie i przeżywanie liturgii we wspólnocie parafialnej oraz bardziej świadome uczestnictwo w życiu sakramentalnym.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Wzrasta liczba wiernych, którzy mają pogłębioną świadomość liturgii Kościoła i uczestniczą w niej w sposób zaangażowany. Wzrasta również świadomość przeżywania sakramentów, zwłaszcza Eucharystii oraz pokuty i pojednania (systematyczna spowiedź św.).

❑ Znaczna grupa wiernych nie uświadamia sobie wymiaru wspólnotowego liturgii i uczestnictwo w niej traktuje jako „sprawę prywatną”. Zauważa się bierne uczestnictwo w liturgii, często brak inicjatywy i współpracy w jej przygotowaniu.

❑ Często zdarza się, że liturgia niedzielna nie jest właściwie przygotowana (brak obsady funkcji liturgicznych, brak przygotowania poszczególnych części liturgii, które przynależą świeckim).

❑ Zbyt małe zatroskanie wielu wiernych o potrzeby materialne oraz podejmowanie dyżurów sprzątania w naszej świątyni.

Światło wiary:

❑ Dlaczego jeden dzień góruje nad innym dniem, choć światło dzienne w ciągu całego roku od słońca pochodzi? Mądrością Jahwe zostały tak podzielone, a wśród nich wyróżnił On i dni święte. Jedne z nich pobłogosławił i poświęcił, a inne pozostawił jako dni zwyczajne. ***Syr 33, 7-9.***

❑ Życie modlitwy każdego z wiernych, a więc i świeckiego, wymaga uczestnictwa w liturgii, przystępowania do sakramentu pojednania, udziału w celebracji eucharystycznej, gdzie komunia sakramentalna z Chrystusem prowadzi do tej formy wzajemnej immanencji między duszą i Chrystusem, którą On sam zapowiada: „Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim". Uczta eucharystyczna dostarcza tego pokarmu duchowego, który pozwala przynosić obfity owoc. Również i *christifideles laici* są wezwani i zaproszeni do intensywnego życia eucharystycznego. Sakramentalne uczestnictwo w niedzielnej Mszy św. powinno być dla nich źródłem zarówno życia duchowego, jak i apostolatu. Błogosławieni ci, którzy oprócz Mszy św. i komunii niedzielnej czują również potrzebę częstego przystępowania do komunii św., co zaleca tylu świętych, zwłaszcza w dzisiejszych czasach, w których coraz bardziej rozwija się apostolat świeckich. ***Katechezy Jana Pawła II, Duchowość świeckich, 4.***

❑ Celem sakramentów jest uświęcenie człowieka, budowanie mistycznego Ciała Chrystusa, a wreszcie oddawanie czci Bogu. Jako znaki, mają one także pouczać. Sakramenty wiarę nie tylko zakładają, lecz za pomocą słów i rzeczy dają jej wzrost, umacniają ją i wyrażają. Słusznie więc nazywają się sakramentami wiary. Udzielają one łaski, ale ich sprawowanie również jak najlepiej usposabia wiernych do owocnego przyjęcia tej łaski, do oddania Bogu należnej czci i pełnienia miłości. Stąd ważną jest rzeczą, aby wierni łatwo mogli rozumieć znaki sakramentalne i gorliwie przyjmowali te sakramenty, które są ustawione dla podtrzymywania życia chrześcijańskiego. ***Konstytucja o liturgii, 59.***

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby wierni przechodzili od biernego uczestnictwa w liturgii do coraz bardziej świadomego i wspólnotowego przeżywania tajemnic naszej wiary.

❑ Istnieje potrzeba przechodzenia od traktowania przygotowania liturgii i jej przeżywania jako „obowiązku" do odkrywania wymiaru zbawczego liturgii Kościoła lokalnego.

❑ Istnieje potrzeba przemiany rozumienia troski o wygląd i potrzeby materialne świątyni jako sprawy „kilku odpowiedzialnych" do dbałości o świątynię jako dom Boży z odpowiedzialnością i zaangażowaniem wszystkich.

REALIZACJA:

❑ Formacja liturgiczna:

■ Nauka nowych śpiewów, by wzbogacić i ożywić liturgię naszego Kościoła (przed Mszą św. niedzielną).

■ Kazanie na temat postaw, gestów liturgicznych, odpowiedniego ubioru.

■ Katecheza poświęcona nabożeństwu „Godzina św." w I czwartek miesiąca - wrzesień 2005.

■ Katecheza na temat Liturgii Godzin – przygotowanie do wprowadzenia Jutrzni - wrzesień 2005.

❑ Kontynuować dyżury liturgiczne poszczególnych grup formacyjnych: niedzielne Msze Święte, nabożeństwa, liturgię w większe święta przygotowują poszczególne grupy.

❑ Celebracja Słowa Bożego przez włączenie się w Liturgię Godzin Ludu Bożego – Jutrznia w każdą sobotę włączona w liturgię Eucharystii o godz. 7^{30}.

❑ Podtrzymywać gest braterstwa przy przekazaniu znaku pokoju.

❑ Włączanie się do liturgii Kościoła powszechnego (kontynuacja):

■ Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan – odpowiedzialni: Posłańcy.

■ Tydzień misyjny – Niedziela Misyjna – odpowiedzialni: Siostry FMM. Róże Pustyni i Papieskie dzieło Misyjne Dzieci. Zwiedzanie Muzeum Misyjnego sióstr FMM w Lublinie - odpowiedzialni: siostry FMM.

■ Światowy Dzień Młodych – odpowiedzialni: Oaza Młodzieżowa.

■ Światowy Dzień Modlitw o Powołania – odpowiedzialni: Oaza Młodzieżowa, siostry FMM.

❑ Troska o wygląd i materialne potrzeby naszej świątyni – budzenie odpowiedzialności za wyznaczone dyżury do sprzątania (ogłoszenia parafialne).

5.3.1 - POZIOM

MINISTRANCI I LEKTORZY

CEL: Ministranci i lektorzy pogłębiają wiarę w Boga przez służbę przy ołtarzu, formację grupową i osobistą oraz przykład życia.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

❑ Ministranci

■ Grupa ministrantów liczy około 40 osób. Ministranci są podzieleni na 3 grupy i każda jest pod wezwaniem jakiegoś świętego. Na czele grupy stoi grupowy. Ministranci mają spotkania ze swoim grupowym raz w tygodniu, zaś raz w miesiącu z duszpasterzem.

❑ Lektorzy

■Grupa lektorów liczy 17 osób. Lektorzy regularnie mają raz w tygodniu spotkanie formacyjne z duszpasterzem.
❑ Kandydaci na ministranta.
■ Do służby ministranckiej przygotowują się przez okres 5 miesięcy. Spotkania mają podwójny charakter: formacyjno – duchowy (prowadzi duszpasterz) i praktyczny (umiejętność służenia przy ołtarzu) – prowadzi lektor. Spotkania odbywają raz w tygodniu. Nabór odbywa się dwa razy w ciągu roku. Obecnie jest zgłoszonych 20 kandydatów.
❑ Zauważa się brak przestrzegania przez ministrantów i lektorów wyznaczonych dyżurów oraz uczestniczenie tylko i wyłącznie wtedy, kiedy obowiązuje dyżur i nic ponadto. Brakuje również zachęty, aby młodych ludzi jeszcze bardziej przyciągnąć do Kościoła. Formacja jest, ale niewystarczająca – brak spotkań rekreacyjnych.

Światło wiary:

❑ Ci, którzy posługują przy ołtarzu, mają udział w ofiarach ołtarza. ***1Kor 9,13b.***
❑ Liturgia jest publicznym, prawnie ustalonym kultem Kościoła, który jest wykonywany przez specjalnie wybranych i prawnie upoważnionych przedstawicieli. ***R. Guardini.***
❑ Pierwotnie liturgia oznaczała „dzieło publiczne", „służbę pełnioną na rzecz ludu lub przez lud". W tradycji to oznacza, że lud Boży uczestniczy w „ dziele Bożym":. Właśnie w Liturgii i poprzez nią Jezus Chrystus nasz Odkupiciel i Arcykapłan kontynuuje w swoim Kościele, z Kościołem i przez Kościół dzieło naszego odkupienia. ***KKK 1070.***
❑ Ministranci, lektorzy (....) spełniają prawdziwą funkcję liturgiczną. Niech więc wykonują swój urząd z tak szczerą pobożnością i dokładnością, jak to przystoi wzniosłej posłudze i odpowiada słusznym wymaganiom Ludu Bożego ***KL 29.***

Przemiana

❑ Istnieje potrzeba, aby dzieci i młodzież, a także ich rodzice przechodzili od postawy bierności i braku zaangażowania do pełniejszego włączenia się w liturgię, a szczególnie w służbę ministrancką i lektorską.

REALIZACJA

❑ Powiększyć liczbę ministrantów i lektorów przez:
❑ Nabór nowych ministrantów.
❑ Przeprowadzenie kursu lektorskiego.
❑ Systematyczne cotygodniowe spotkania formacyjne.
❑ Przygotowania różnych zajęć integracyjnych, sportowych (ognisko, piłka nożna, tenis stołowy itp.).
❑ Przygotowanie wakacyjnego wyjazdu (wczaso – rekolekcji).
❑ Przygotowanie liturgiczne świąt i uroczystości parafialnych.
❑ Msza święta niedzielna z asystą godz. 8:30 i 10:00.
❑ Ustalenie dyżurów na wszystkie Msze św. w ciągu roku.

5.3.2 Poziom

NADZWYCZAJNI SZAFARZE KOMUNII ŚWIĘTEJ

Cel: Nadzwyczajni Szafarze Komunii Świętej odkrywają wiarę w Boga przez swoją posługę wobec chorych i wobec wspólnoty parafialnej oraz troskę o rozwój osobisty.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

❑ Przybywa ludzi potrzebujących opieki duchowej. Chorzy w domu są ciężarem dla domowników, którzy często nie radzą sobie z trudną sytuacją.
❑ Za mało działań ze strony parafii i wiernych w odkrywania wartości cierpienia i nadawania mu ewangelicznego sensu.

Światło wiary:

❑ Chorzy i wszyscy cierpiący na ciele i duchu powinni wiedzieć, że ich modlitwa złączona z krzyżem Chrystusa jest najpotężniejszą siłą apostolatu powołań .Jan Paweł II Orędzie.
❑ Wysłał ich, aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali chorych Łk 9,2.

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba odbudowania świadomości, czym jest doświadczenie cierpienia dla rodziny chorego i dla parafii. Otoczenie opieką duszpasterską rodziny chorego przez duszpasterza -opiekuna rejonu.
❑ Budzenie świadomości u wiernych, że przyniesienia Komunii Św. przez szafarza jest jak nawiedzenie chorego i domowników przez samego Boga obecnego w Najświętszym Sakramencie.

REALIZACJA CELU

❑ Szafarze zadbają o formację własną – udział w rekolekcjach, czytanie Pisma św. i literatury przygotowującej do posługi chorym.
❑ Obejmą troską Chorych:
■ Systematyczne odwiedziny.

- Ustalenie kolejności odwiedzin.
- Posługa przy ołtarzu – szczególnie w czasie świąt, rekolekcji i większych uroczystości.
- Ustalą czas spowiedzi św. dla chorych – przynajmniej dwa razy w ciągu roku.
- Ustalą listę obłożnie chorych, aby można było zaprosić kapłana i odprawić Mszę św.
- Pamiętają o imieninach chorych i zaproszą na dzień chorego.

❑ Szafarze podejmą działania do utworzenie grupy modlitewnej wśród chorych i innych grup formacyjnych.

5.4.1 POZIOM:

KRĘGI DOMOWEGO KOŚCIOŁA

CEL: W bieżącym roku duszpasterskim rodziny Domowego Kościoła odkrywają wiarę jako dar Boga w Parafii, kręgach Domowego Kościoła i swoim środowisku poprzez przeżywanie wydarzeń parafialnych i formację wspólnotową.

❑ Co zamierzamy osiągnąć?

- Otworzyć się na Boga i słuchać Jego Słowa (Szkoła Słowa Bożego).
- Ufać Bogu, zawierzyć Mu wszystkie sfery życia.
- Weryfikować swoje postępowanie; podejmować decyzje w świetle Bożego Słowa i nauczania Kościoła.
- Uczestniczyć w wyborach do władz lokalnych i państwowych.
- Żyć zgodne z zasadami wiary i w domu, sąsiedztwie i pracy.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

❑ Brak wiary-powierzchowna, zwyczajowa pobożność.

❑ Słaba znajomość nauczania Ojca Św. Jana Pawła II i pasterzy Kościoła (ks. Franciszek Blachnicki -założyciel RŚŻ.

❑ Wiele rodzin nie angażuje się w wydarzenia parafialne i ruchu DK.

❑ Wiele osób nie świętuje Niedzieli – prace w domu, planowane zakupy.

❑ Wiele osób unika odpowiedzialności za sprawy społeczne i polityczne.

Światło wiary:

❑ „Łaską, bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga.” Ef.2,8

❑ „Wam, bowiem z łaski dane jest dla Chrystusa; nie tylko w Niego wierzyć ale i dla niego cierpieć”, Flp.1,29

❑ - „ Błogosławiony jesteś Szymonie synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie.” Mt 16,17

Przemiana:

❑ - Istnieje potrzeba przechodzenia od nieregularnej lektury Pisma Świętego do systematycznej modlitwy Słowem Bożym, by umocnić swą wiarę.

❑ - Istnieje potrzeba przechodzenia od słabego zaangażowania i przeżywania liturgii Mszy św. do czynnego i częstego uczestnictwa w Eucharystii – także w ciągu tygodnia.

❑ - Istnieje potrzeba przemiany świętowania Dnia Pańskiego – od zwyczajowego do świadomego i radosnego przeżywania Niedzieli.

❑ - Istnieje potrzeba przechodzenia od obojętności i braku zaangażowania w życie społeczne, polityczne i kulturalne do traktowania odpowiedzialnego wszystkich dziedzin życia człowieka.

❑ -Istnieje potrzeba przechodzenia od wyznawania wiary głównie w świątyni do dawania świadectwa życia wiarą w domu, szkole, miejscu pracy.

REALIZACJA:

❑ Comiesięczne spotkania formacyjne kręgów – poznawanie nauczania ks. F. Blachnickiego, poprzez które odkrywamy wiarę, jako dar Boga. Odp. animatorzy kręgów.

❑ Codzienna formacja w rodzinie – realizacja zobowiązań ruchu DK. Odp. każde małżeństwo.

❑ Stała oprawa mszy św. o godz. 8:30 (z asystą)- ks. M. Kozina.

❑ Uczestnictwo w wydarzeniach parafialnych i spotkaniach grup sąsiedzkich (Bóg obdarowuje nas łaską wiary poprzez braci we wspólnocie).

❑ Aktywne włączenie się kręgów DK w przygotowanie „Dni Papieskich” w parafii; nauczanie dotyczące rodziny.

❑ Szkoła Słowa Bożego – spotkania w II sobotę każdego miesiąca.

5.4.2 POZIOM:

LEGION MARYI

CEL: W bieżącym roku duszpasterskim członkowie Legionu Maryi odkrywają wiarę jako dar Boga w Parafii, poprzez apostolat i formację w Grupach Sąsiedzkich.

❑ Co chcemy **osiągnąć?**

- Pogłębienie wiary członków Legionu Maryi, a także we wspólnotach, w których nie odbywają się spotkania.
- Wzmocnić wartość apostolatu.
- Uwrażliwić członków Legionu Maryi na wartość ich apostolstwa.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

- Legion Maryi liczy 42 członków. Formacja wspólnoty odbywa się poprzez rekolekcje legionowe oraz comiesięczne dni skupienia.
- Legion podejmuje prace ewangelizacyjne na rzecz parafii: Apostolat „dom w dom", np. „Ze świętowaniem niedzieli" oraz przygotowuje liturgię niedzielnej mszy św. o godz. 7.00.
- LM współpracuje w formacji Grup Sąsiedzkich (pilotaż, roznoszenie listu).

Światło wiary:

- Jezus im odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę, a nie zwątpicie, to nie tylko z figowym drzewem to uczynicie, ale nawet jeśli powiecie tej górze: „podnieś się i rzuć się w morze", stanie się. I otrzymacie wszystko, o co na modlitwie z wiarą prosić będziecie. **Mt 21,21.**
- Legion Maryi na każdym spotkaniu legionowym modli się o wiarę, która natchniona nadprzyrodzoną łaską pozwala podjąć każdy czyn; „Panie udziel nam wszystkim, którzy służymy pod sztandarem Maryi, tak wielkiej wiary w Ciebie i takiej ufności do Bogurodzicy, które mogą zdobyć świat dla Ciebie, daj nam wiarę żywą, rozpaloną miłością,*…daj nam wiarę, która będzie nas przynaglała, abyśmy bez ociągania podejmowali wielkie zadania dla Boga i dla ratowania dusz.*
- Dlatego Legion nakazuje swoim członkom i grupom, aby nie rezygnowali z działania w obliczu niepowodzenia oraz wystrzegali się skłonności do oceniania swoich zadań w kategoriach: obiecujące, beznadziejne. Przyjęcie takiej oceny pracy z ludźmi oznaczałoby zgodę Legionu na niepowstrzymany marsz wielu dusz ku zatraceniu. **Podręcznik Legionu Maryi, s. 17.**

Przemiana:

- W parafii:
  - Istnieje potrzeba przejścia w Grupach Sąsiedzkich od wiary tradycyjnej do wiary wyrażającej się w modlitwie sąsiedzkiej i większym zaangażowaniu w życie Kościoła.
- We Wspólnocie:
  - Istnieje potrzeba powołania nowych członków LM - czynnych i wspierających, którzy podejmą formację „**szkoły wiary**".

REALIZACJA

- Parafia:
  - Kolportaż prasy katolickiej „Miłujcie się" we wspólnotach, które nie mają Posłańca i spotkań sąsiedzkich (każda grupa legionowa w swoim rejonie).
  - Zakładanie w powyższych GS Kół Żywego Różańca (od października 2005 do czerwca 2006 r).
- Wspólnota:
  - Rekrutacja do LM na członka czynnego lub wspierającego spośród osób przynależących do Kół Żywego Różańca.
  - Wręczanie zaproszeń do wstąpienia w szeregi Legionu przy ewangelizacji: „dom w dom".
  - Utworzenie grupy młodzieżowej Legionu Maryi.
  - Zorganizowanie rekolekcji legionowych dla członków czynnych i wspierających na temat „Wiara jako dar Boga".
  - Troska o struktury NOP (wybór Posłańców, odwiedzanie Grup Sąsiedzkich).
  - Obowiązek zaangażowania się w spotkania swoich Grup Sąsiedzkich (raz w miesiącu)

5.4.3 POZIOM

SZKOŁA MODLITWY

CEL:W bieżącym roku duszpasterskim członkowie „Szkoły modlitwy" odkrywają wiarę jako dar Boga przez rekolekcje i formację we wspólnocie.

- Co zamierzamy osiągnąć?
  - Odkryć wiarę jako zaufanie Bogu.
  - Odnowić osobiste przyjęcie Jezusa jako Pana.
  - Odkryć na nowo charyzmat wspólnoty i służyć nim w Kościele lokalnym.
  - Zaangażować nowe osoby do służby we wspólnocie SZ M i w Parafii.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

- Osoby we wspólnocie nie w pełni doświadczają wiary, która jest osobistym spotkaniem z Bogiem.
- Wspólnota odkrywa wezwanie dla siebie do pełniejszego zaangażowania się w Parafii przez modlitwę

i ewangelizację.

Światło wiary:

❑ Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza?. A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego. **J 7, 37-39.**

❑ W kształtowaniu tego rodzaju wspólnoty kościelnej świeccy uczestniczą nie tylko przez aktywny i odpowiedzialny udział w życiu wspólnoty, a więc przez dawanie swego niezastąpionego świadectwa, ale także przez ochocze podejmowanie działań misyjnych wobec tych, którzy jeszcze nie wierzą, lub którzy nie żyją według wiary otrzymanej wraz z Chrztem.. **Jan Paweł II.**

❑ Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych - osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia.” **Rz 10, 9n.**

❑ Nie można wierzyć w Jezusa Chrystusa, nie mając udziału w jego Duchu. To właśnie Duch Święty objawia ludziom, kim jest Jezus. Rzeczywiście, nikt „nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: <<Panem jest Jezus>>”.

❑ Gdy Św. Piotr wyznaje, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga żywego, Jezus mówi do niego, że nie objawiły mu tego „ciało i krew, lecz Ojciec, który jest w niebie”(Mt 16, 17).Wiara jest darem Bożym, cnotą nadprzyrodzoną wlaną przez Niego. „By móc okazać tak± wiarę, trzeba mieć łaskę Bożą uprzedzającą i wspomagającą oraz pomoce wewnętrzne Ducha Świętego, który by poruszał serca i do Boga zwracał, otwierał oczy rozumu i udzielał <<wszystkim słodyczy w uznawaniu i dawaniu wiary prawdzie>>”. **KKK 153.**

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, by osoby we wspólnocie w pełni doświadczały wiary, która jest osobistym spotkaniem z Bogiem i zaufaniem Mu.

❑ Istnieje potrzeba pełnego przeżywania wiary chrześcijańskiej, życia pełnią łask płynących z sakramentów świętych.

❑ Istnieje potrzeba by nowe osoby zaangażowały się w życie wspólnoty, aby pełniej realizować charyzn

REALIZACJA

❑ Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy dla wspólnoty i chętnych z Parafii.

❑ Oparcie formacji wspólnoty na Katechezach REO i nauczania Kościoła.

❑ Posługa modlitwą wstawienniczą za parafię i indywidualną oraz prowadzenie uwielbienia (3 czwartek miesiąca).

❑ Przygotowanie dorosłych do bierzmowania.

❑ Adoracja wspólnotowa lub Eucharystia wspólnoty raz w miesiącu.

❑ Informacja o wspólnocie na tablicy informacji parafialnych.

❑ „Niedziela ewangelizacyjna" wspólnoty.

5.4.4 Poziom:

RÓŻE PUSTYNI

Cel: W bieżącym roku duszpasterskim Młodzieżowa Grupa Misyjna – Róże Pustyni odkrywa wiarę, jako dar Boga, poprzez poznawanie misyjnego posłannictwa Kościoła (misyjnej działalności Kościoła) oraz własne zaangażowanie i dzielenie się wiarą we wspólnocie parafialnej.

❑ Przez realizację tego celu chcemy:

- Uwrażliwiać młodzież na nakaz misyjny Kościoła.
- Wyrabiać w młodzieży ducha odpowiedzialności za życie wiarą w Parafii.
- Zaangażować młodzież w dzieło misyjne Kościoła w Parafii, wspólnotach i środowisku rówieśniczym.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Młodzież rozumie misje jako działalność misjonarzy, a nie jako zadanie, do którego jest wezwana przez samego Chrystusa.

Światło wiary:

❑ „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody... Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem” Mt 28, 19-20.

❑ „Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16,15).

❑ „Wtedy rzekł do swych uczniów: żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Mt 9, 37-38).

❑ „Wierność ochrzczonych jest podstawowym warunkiem głoszenia Ewangelii i misji Kościoła w świecie. Orędzie zbawienia powinno być potwierdzane świadectwem życia chrześcijan w celu ukazania ludziom mocy jego prawdy i oddziaływania. *Sam przykład chrześcijańskiego życia i dobre uczynki spełniane w duchu nadprzyrodzonym mają*

już siłę pociągania ludzi do wiary i do Boga. KKK 2044.

Przemiana

- Istnieje potrzeba, aby młodzież przechodziła od postawy biernego udziału w życiu Kościoła i Parafii do czynnego zaangażowania się w dzieło misyjne Kościoła i wspólnoty lokalnej.

REALIZACJA

- Zorganizowanie loterii fantowej na rzecz misji (ok. 1X).
- Poprowadzenie różańca w tygodniu misyjnym.
- Udział w Kolędnikach Misyjnych.
- Przygotowanie ołtarza na Oktawę Bożego Ciała.
- Kontakt z konkretnym misjonarzem i stała modlitwa.
- Systematyczna modlitwa w intencji krajów misyjnych i misjonarzy.
- Udział w wydarzeniach parafialnych i spotkaniach Grupy Sąsiedzkiej.

5.4.5 Poziom:

OAZA

Cel: Wspólnota Oazy realizując własny charyzmat odkrywa wiarę jako dar Boga poprzez posługę we wspólnocie Kościoła i w Grupach Sąsiedzkich.

- Przez ten cel chcemy osiągnąć:
  - Formowanie dojrzałych postaw wiary w życiu osobistym, rodzinnym, wspólnotowym i społecznym
  - Ewangelizacja i pomoc w przezwyciężaniu kryzysów wiary
  - Dawanie świadectwa wiary przez członków wspólnoty na spotkaniach grup sąsiedzkich

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

- Wielu młodych ludzi naszej wspólnoty parafialnej poszukuje wiary. Często zdarza się, że poszukując wiary błądzą lub po pewnym czasie stają się bierni. Wiara pojmowana jest indywidualistycznie, bez odniesienia do wspólnoty.

Światło wiary:

- „Uświadomiliśmy sobie, że ewangelizacja jest konieczna dla wszystkich ludzi, nawet dla tych, którzy są już wierzącymi i praktykującymi. Dla wielu z nich będzie to reewangelizacja, gdyż byli już, kiedyś, w mniejszym lub większym stopniu ewangelizowani, jednak poziom ich życia religijnego jest taki, że wymagają powtórnej ewangelizacji". *Ks. F. Blachnicki, Niepokalanów 1978 r. "Ewangelizacja jako etap formacyjny w Ruchu i jako służba Ruchu".*
- Kościół „Aby być prawdziwym Kościołem Chrystusowym musi ustawicznie pytać Ewangelię, studiować historię jej oddziaływania, ale także w odpowiedni sposób głosić Ewangelię – tak, by wierni mogli wzrastać coraz bardziej w rozumieniu swojej wiary" *Ks. Teofil Siudy, Referaty wygłoszone podczas Krajowych Kongragacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło – Życie.*

Przemiana:

- Istnieje potrzeba reewangelizacji wśród ludzi młodych, aby od wiary indywidualistycznej przechodzili do wiary dojrzałej.
- Istnieje potrzeba dawania świadectwa wiary w środowisku życia rodzinnego, towarzyskiego , w szkole.
- Istnieje potrzeba pogłębienia rozumienia znaków liturgicznych i sakramentalnych, aby były przezywane z wiarą i głębszą świadomością.

REALIZACJA:

- Wprowadzanie w różne metody formacji rozważania Słowa Bożego „Bowiem wiara rodzi się z tego, co się słyszy".
- Przygotowanie do dawania świadectwa wiary poprzez formację 10 – ciu kroków ku dojrzałości chrześcijańskiej.
- Modlitwa o wiarę (comiesięczne spotkania Diakonii Modlitwy, modlitwa brewiarzowa z zaproszeniem wszystkich chętnych zapoznaniem się z ta modlitwą).
- Modlitwa o powołania kapłańskie i zakonne w każdą pierwszą niedzielę miesiąca w świątyni.
- Uwrażliwienie młodych na wartości liturgii poprzez jej przygotowanie i przeżywanie jej z wiarą raz w miesiącu.
- Aktywny udział młodzieży w Grupach Sąsiedzkich.

5.4.6 Poziom

RÓŻE RÓŻAŃCOWE

CEL: Wspólnota Róż Różańcowych odkrywa wiarę w Boga przez modlitwę w intencjach

Kościoła i wspólnoty parafialnej jak również przez formację osobistą i dzieła apostolskie.

- Co zamierzamy osiągnąć?
  - Większe zaangażowanie wspólnot w formację osobistą.
  - Głębsze rozumienie posłannictwa Kół Żywego Różańca.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

- Jak na taką duża parafię mamy tylko 14 Róż Różańcowych. Wiele osób nie rozumie, na czym polega Apostolstwo Kół Żywego Różańca.
- Modlitwa różańcowa jest przez wielu pojmowana jako modlitwa starszych osób i wyraz postawy dewocyjnej.

Światło wiary:

- Mateusza 26,41 Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe.
- W wielu ośrodkach polonijnych powstają liczne nowe Koła Żywego Różańca. Jest to dzieło wspaniałe. Niech łaska Boża je wspiera, aby przynosiło błogosławione owoce w sercach wszystkich rodaków, w kraju i za granicą! ROZWAŻANIE W CZASIE MODLITWY RÓŻAŃCOWEJ, Jan Paweł II 1997.
- Starajcie się odkrywać piękno modlitwy różańcowej. Oby różaniec stał się dla was wiernym towarzyszem na całe życie. *Watykan, 13 grudnia 1987Jan Paweł II.*
- Równocześnie zaś w te same dziesiątki różańca serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości. Sprawy osobiste, sprawy naszych bliźnich, zwłaszcza tych, którzy nam są najbliżsi, tych, o których najbardziej się troszczymy. W ten sposób ta prosta modlitwa różańcowa pulsuje niejako życiem ludzkim».ROSARIUM VIRGINIS MARIAE, 2.

Przemiana:

- Potrzeba, aby wierni przeszli od nieznajomości i braku modlitwy Różańcowej do Jej ukochania i stałej praktyki w rodzinach i osobiście.
- Potrzeba aby parafia przechodziła od małej liczby modlących się do rodzinnej modlitwy i KŻR.

REALIZACJA:

- Utworzenie nowych Grup Różańcowych.
- Spotkania na Mszy św. w intencji Członków Kół Żywego Różańca.
- Spotkanie z zelatorami:
  - Raz na kwartał.
  - Ustalenie list.
  - Zrobienie księgi Kół Żywego Różańca.
- Propagowanie modlitwy różańcowej w homiliach.

5.4.7 Poziom:

AKADEMIA MŁODZIEŻOWA

CEL: W bieżącym roku duszpasterskim Studenci Akademii Młodzieżowej odkrywają wiarę jako dar Boga w swoich rodzinach i w Ośrodku poprzez zaangażowanie w wydarzenia parafialne oraz dążenie do Ideałów.

UZASADNIENIE:

Sytuacja

- Wiele dzieci naszej Parafii pojmuje wiarę jako obowiązek uczęszczania na katechezę i niedzielną Mszę świętą.

Światło wiary:

- „...sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia" (Rz 10,10).
- „Pragnienie Boga jest wpisane w serce człowieka, ponieważ został on stworzony przez Boga i dla Boga. Bóg nie przestaje przyciągać człowieka do siebie i tylko w Bogu człowiek znajdzie prawdę i szczęście, których nieustannie szuka." KKK 27.
- Student AM rozwija swoje życie duchowe, uczestniczy w życiu Kościoła, (WPS AM, pkt.1.2).

Przemiana:

- Istnieje potrzeba:
  - Włączenia dzieci w życie wspólnoty parafialnej.
  - Bardziej świadomego uczestniczenia w wydarzeniach parafialnych oraz życiu liturgicznym wspólnoty parafialnej.

REALIZACJA CELU:

- Przygotowanie do poszczególnych wydarzeń parafialnych (podczas spółek i na zebraniu ogólnym).
- Podsumowanie każdego z wydarzeń (jego treści oraz zaangażowania dzieci) – na spółkach.
- Podczas zebrań i indywidualnych spotkań z rodzicami będziemy nawiązywać do programu Parafii (celu na

bieżący rok, wydarzeń, spotkań sąsiedzkich).

5.4.8 – POZIOM

HARCERKI

CEL: Harcerki, wilczki i przewodniczki odkrywają wiarę jako dar Boga przez pogłębianie formacji harcerskiej, religijnej i moralnej oraz zaangażowanie w dzieła podejmowane w Parafii i grupach sąsiedzkich.

- Co zamierzamy osiągnąć?
  - Zaangażowanie w życie Parafii i społeczności lokalnej.
  - Kontynuowanie formacji osobistej i wspólnotowej.
  - Dzielenie się doświadczeniem wiary i wspólnoty z innymi przez propagowanie idei harcerskiej.

UZASADNIENIE

Sytuacja

- Wspólnota jest zróżnicowana, ponieważ tworzą ją 3 grupy wiekowe. Każda z tych grup ma swoje specyficzne cechy, które łączy jeden duch harcerski. Formacja odbywa się przede wszystkim na zbiórkach (spotkania z duszpasterzem, Apel Ewangeliczny), na wędrówkach (Godzina Światła, Eucharystia), obozach czy innych wyjazdach (Apel Ewangeliczny i Eucharystia). W parafii przede wszystkim staramy się brać czynny udział w wydarzeniach i wszelkich uroczystościach. W tym roku zorganizowałyśmy Dzień Papieski oraz Niedzielę Harcerską. Chcemy być przykładem dla rówieśników w naszych środowiskach jak być chrześcijanką, kierując się Prawem i Zasadami szczególnie wtedy, gdy nie jesteśmy w mundurze.

Światło wiary

- Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych - osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia. ***Rz 10, 9.***
- Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa***. Rz 10, 17*** .
- Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie. ***Jk 2, 17.***
- Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. ***1 J 5,4.***

Przemiana

- Istnieje potrzeba, aby harcerki, wilczki i przewodniczki przechodziły od postawy pogłębiania formacji osobistej i wspólnotowej do łączenia tej formacji z głębszym zaangażowaniem się w życie wspólnoty parafialnej, zgodnie z wyznawanymi wartościami ewangelicznymi i ideą harcerską

REALIZACJA CELU:

- Spotkania formacyjne i informacyjne dla rodziców harcerek i wilczków.
- Pokaz technik harcerskich (Pierwsza pomoc, pionierka obozowa) w ramach Festynu.
- Pielgrzymka do Kijan – służba.
- Warsztaty dla dzieci – Dzień Dziecka.
- Mini - zimowisko dla dzieci w czasie ferii zimowych.
- Niedziela Papieska.
- Chcemy być przykładem dla rówieśników w naszych środowiskach jak być chrześcijanką, kierując się Prawem i Zasadami szczególnie wtedy, gdy nie jesteśmy w mundurze.

5.5 Poziom:

CARITAS

CEL: Parafialny Zespół CARITAS w roku 2005/2006 odkrywa wiarę jako dar Boga przez formację osobistą oraz niesienie pomocy potrzebującym na terenie parafii.

- Co zamierzamy osiągnąć:
  - podejmować formację osobistą.
  - stała troska o potrzebujących, chorych i ubogich.
  - coraz bardziej otwierać się na ewangelię, aby w każdym zobaczyć Chrystusa.

UZASADNIENIE:

Sytuacja

- Sytuacja we wspólnocie
  - Nie wszystkie osoby z grupy systematycznie przychodzą na spotkania i nie wszyscy włączają się do pracy.
  - Grupa nie jest do końca ze sobą zgrana.
  - Zespół CARITAS posiada za mało wiedzy na tematy:

- Zagrożeń (alkoholizm, narkomania).
- Porad prawnych, komunikacji.
- Brak informacji o potrzebujących od radnych i posłańców.

❑ Formacja wspólnoty:
- Comiesięczne katechezy.
- Rekolekcje dla Parafialnych Zespołów CARITAS organizowane raz w roku przez Archidiecezję.

❑ Praca na rzecz przemiany kultury i społeczeństwa.
- Nie do końca jesteśmy świadomi, że podejmując działania CARITAS możemy równocześnie podejmować pracę na rzecz przemiany kultury i społeczeństwa.

Światło wiary:

❑ List apostolski Ojca Świętego Jana Pawła II „Novo Millennio Ineunte" (50):

❑ „ Potrzebna jest dziś nowa <wyobraźnia miłosierdzia>, której przejawem będzie nie tyle i nie tylko skuteczność pomocy, ale zdolność bycia bliźnim dla cierpiącego człowieka, solidaryzowania się z nim, tak, aby gest pomocy nie był odczuwany jako poniżająca jałmużna, ale jako świadectwo braterskiej wspólnoty dóbr. Winniśmy zatem postępować w taki sposób, aby w każdej chrześcijańskiej wspólnocie ubodzy czuli się < jak u siebie w domu>."

❑ KKK 2833: „Chodzi o <nasz> chleb, <jeden> dla <wielu>. Ubóstwo zalecone w błogosławieństwach jest cnotą hojności: wzywa ona do przekazywania i dzielenia dóbr materialnych i duchowych nie z przymusu, lecz z miłości, by obfitość u jednych mogła zaradzać potrzebom drugich".

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba większego zaangażowania wszystkich członków w pracę Zespołu, by budować głębsze relacje i współpracować w jedności.

❑ Istnieje potrzeba pogłębiania wiedzy na temat zagrożeń i komunikacji międzyludzkiej.

❑ Członkowie CARITAS będę pogłębiać własną wiarę poprzez stałą formację duchową.

REALIZACJA CELU:

❑ Pomoc w formie obiadów dla dzieci – IX.2005 – VI.2006.

❑ Pomoc w formie talonów – cały rok.

❑ Tydzień Miłosierdzia – X.2005.
- modlitwa różańcowa – 1 dzień.
- odwiedziny chorych w domach.

❑ Mikołaj dla dzieci - 4.XII.2005.

❑ Pomoc świąteczna na Boże Narodzenie – XII.2005
- zbiórka trwałej żywności podczas rekolekcji adwentowych.
- talony.

❑ Światowy Dzień Chorego – nowenna w intencji chorych – 13.II.2006.

❑ Wyrażanie wdzięczności wszystkim darczyńcom za wszelką pomoc – msza święta i kartki z podziękowaniami – II. 2006

❑ Wielki Post – Jałmużna Wielkopostna – wystawianie puszki.

❑ Pomoc świąteczna na Wielkanoc – IV.2006.
- zbieranie darów w Wielką Sobotę i przekazanie ich potrzebującym.
- talony.

❑ Niedziela Miłosierdzia Bożego – święto patronalne CARITAS – podczas zbierania puszki rozdawanie obrazków z modlitwą – IV 2006.

❑ Dzień Chorego – uroczysta msza święta dla chorych – 13 V 2006.

❑ Dofinansowanie wypoczynku dla dzieci, rekolekcji i turnusów rehabilitacyjnych.

❑ Całoroczna doraźna pomoc.

❑ Współpraca z prawnikiem, psychologiem i organizacjami społecznymi w celu skuteczniejszej pomocy rodzinom.

❑ Czynny udział w Spotkaniach Sąsiedzkich.

6. Poziom

OSOBY DZIAŁAJĄCE W DUSZPASTERTWIE

Cel: Osoby zaangażowane w duszpasterstwie odkrywają wiarę w Boga przez wspólną modlitwę i dzielenie się, a także przez pracę w duszpasterstwie i osobistą formację.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Osoby działające w duszpasterstwie spotykały się dotychczas sporadycznie przy okazji programowania nowego roku duszpasterskiego. Nie mają wielu doświadczeń współpracy w podejmowanych zadaniach. Nie mają wystarczającej świadomości drogi ewangelizacji parafii w ramach projektu NOP, jak również potrzebują osobistej formacji duchowej i pastoralnej. Zmienił się także skład zespołu księży i sióstr.

Światło wiary:

❑ Pierwszym polem apostolstwa świeckich w obrębie wspólnoty kościelnej jest parafia. Zwracał na to z naciskiem uwagę Sobór w Dekrecie *Apostolicam actuositatem*, w którym czytamy: „Parafia dostarcza naocznego przykładu apostolstwa wspólnotowego". Czytamy w nim dalej, że działalność świeckich w parafiach jest konieczna, aby apostolstwo pasterzy mogło być w pełni skuteczne. Działalność ta, która powinna rozwijać się zawsze w ścisłej jedności z kapłanami, jest dla „świeckich, ożywionych duchem prawdziwie apostolskim", formą bezpośredniego uczestnictwa w życiu Kościoła.

❑ Wiele mogą dokonać świeccy przez aktywny udział w przygotowaniu i sprawowaniu liturgii, w nauczaniu katechizmu, w inicjatywach duszpasterskich i społecznych, w pracach rad duszpasterskich Pośrednio wnoszą również wkład w apostolstwo poprzez pomoc w zarządzaniu parafią. Konieczne jest, by kapłan nie czuł się sam i mógł liczyć na ich kompetencję i solidarność, zrozumienie oraz ofiarną pracę w różnych dziedzinach służby Królestwu Bożemu. (Jan Paweł II, Katechezy: Dziedziny apostolstwa świeckich. Uczestnictwo w misji Kościoła, nr 2).

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba przechodzenia od duszpasterstwa „grupowego" do prowadzenia ewangelizacji jako jeden zespół osób odpowiedzialnych za ewangelizację w parafii, zgodnie z wytycznymi projektu NOP.

❑ Istnieje potrzeba formacji osobistej i wspólnotowej osób zaangażowanych w duszpasterstwie< duchowej biblijnej i pastoralnej dla skuteczniejszego prowadzenia apostolstwa.

❑ Istnieje potrzeba, aby osoby odpowiedzialne za duszpasterstwo poznając program NOP w katechezie, kazaniach i spotkaniach z grupami formacyjnymi i wspólnotami jednym głosem głosiły Ewangelię.

REALIZACJA:

❑ Dzień Skupienia rozpoczynający pracę zespołu – 17. 09. .2005.

❑ Uczestnictwo osób działających w duszpasterstwie w rocznych rekolekcjach tematycznych (np. z Posłańcami) – Poziom 9.2.

❑ Kilka razy w roku – spotkania formacyjne – Biblia, duchowość NOP, praca ewangelizacyjna.

6.1. Poziom

KATECHECI

Cel: Katecheci Parafii świętej Barbary odkrywają wiarę w Boga przez wspólną modlitwę, dzielenie się Słowem Bożym, udział w spotkaniach formacyjnych i posługę katechetyczną w Parafii.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Katecheci są grupą osób zaangażowanych bezpośrednio w duszpasterstwo w wymiarze katechezy. Ich posługa wymaga świadectwa życia wiarą i szczególnego przywiązania do Kościoła. Prowadzenie katechezy często związane jest z trudem niezrozumienia, kwestionowania promowanych wartości ewangelicznych, a nawet z odrzuceniem.

❑ Grupa katechetów została pomniejszona i zmienił się skład katechetów Zwolnienie katechetów spowodowało wzrost napięcia w zespole.

Światło wiary:

❑ Idźcie, więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. (Mt 29,19)

❑ Każdy katecheta, niezależnie od zajmowanego w Kościele stanowiska, musi troszczyć się usilnie, aby poprzez swe nauczanie i swój sposób życia przekazywać naukę i życie Chrystusa. (Catechesi tradendae nr 6).

❑ Nauczanie doktryny chrześcijańskiej ma na celu nie zwykłą znajomość prawdy, ale szerzenie wiary; zmierza do tego, by ludzie przylgnęli rozumem i sercem do Chrystusa, oraz by rozszerzała się wspólnota chrześcijańska. Musi być więc podejmowane jako misja Kościoła i posłannictwo dla Kościoła. Katechiści przyczyniają się do budowy Mistycznego Ciała Chrystusa, do jego wzrastania w wierze i miłości. (Katechezy Jana Pawła II)

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba, aby katecheci przechodzili do głębszej współpracy ze sobą i wzajemnej pomocy.

❑ Istnieje potrzeba, aby katecheci poznając program odnowy (NOP) coraz owocniej głosili Słowo Boże w ramach duszpasterstwa.

❑ Istnieje potrzeba, aby katecheci stając się wspólnotą, czuli się bardziej powołani i wezwani do odpowiedzialności za poziom i wymiar katechezy im powierzonej.

❑ Istnieje potrzeba, aby Grupa katechetów bardziej się zintegrowała.

REALIZACJA PLANU

❑ Comiesięczne spotkania katechetów: 18^{00} Msza Święta w kaplicy sióstr, konferencja wspólna modlitwa. 19^{00}-20^{30}-Spotkanie formacyjne.

6.2 POZIOM

ZESPÓŁ DUSZPASTERSKI - KAPŁANI I SIOSTRY

CEL: Kapłani i siostry Parafii św. Barbary odkrywają wiarę jako dar Boga przez wspólną modlitwę, refleksję nad drogą odnowy wspólnoty parafialnej oraz współodpowiedzialność i czynne zaangażowanie w realizację programu NOP.

- Co zamierzamy osiągnąć?
  - Aby cały zespół w sposób jasny i świadomy wiedział, dokąd zmierza droga odnowy parafii.
  - Zintegrować Zespół Duszpasterski.
  - Budować właściwe relacje, a tym samym efektywniejszą posługę duszpasterską.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

- Do Zespołu Duszpasterskiego weszły trzy nowe osoby, które nie znają Programu NOP. Pozostałym członkom potrzeba głębszej formacji dotyczącej wizji Kościoła i jego odnowy.
- Wielość pracy i zadań utrudnia przeprowadzanie systematycznych spotkań modlitewno – formacyjnych.
- Zespół ma doświadczenie współpracy i wspólnych działań duszpasterskich.

Światło wiary:

- Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani jego brak nie mają żadnego znaczenia, tylko wiara, która działa przez miłość. ***Gal 5,6.***
- Do istoty miłości pasterskiej, świadczonej przez prezbitera, należy pielęgnowanie żywej komunii z wiernymi oddanymi jego pasterskiej pieczy, widzenie w nich współpracowników w dziele ewangelizacji, życzliwe ukazywanie wartości wszystkich charyzmatów i funkcji, które wierzący otrzymują od Ducha dla zbudowania Kościoła. ***II Polski Synod Plenarny – Kapłaństwo i życie konsekrowane jako wspólnota życia i posługi z Chrystusem, 10.***
- Podstawowym dziełem apostolskim (zakonników) pozostaje zawsze to, kim są w Kościele osoby konsekrowane. „Nie możecie nigdy zapominać – apeluje Ojciec Święty Jan Paweł II – że jesteście wezwani do dawania osobistego i wspólnotowego świadectwa świętości, która jest istotnym powołaniem życia konsekrowanego i źródłem apostolskiego dynamizmu Kościoła. Ludzie świeccy oczekują od was, abyście byli przede wszystkim świadkami świętości i przewodnikami wskazującymi drogę do jej osiągnięcia w życiu codziennym. ***II Polski Synod Plenarny – Kapłaństwo i życie konsekrowane jako wspólnota życia i posługi z Chrystusem, 95.***
- Kontynuowanie misji Chrystusa posłanego przez Ojca z mocą Ducha Świętego, aby nieść Dobrą Nowinę ubogim jest misyjnym powołaniem całego Ludu Bożego. Bóg stawia nam wymagania poprzez Znaki Czasu, dlatego jesteśmy uważne na potrzeby zmieniającego się świata, na wezwania Kościoła powszechnego i lokalnego, aby odpowiedzieć na nie zgodnie z naszym charyzmatem, ***Konstytucje Franciszkanek Misjonarek Maryi, 36 i 38.***

Przemiana:

- Istnieje potrzeba, aby członkowie Zespołu Duszpasterskiego przez formację wspólnotową i osobistą coraz bardziej poznawali program odnowy Kościoła NOP).
- Istnieje potrzeba, aby członkowie Z D przez konsolidację przechodzili do dojrzałej współpracy dla dobra Ludu Bożego.
- Istnieje potrzeba, aby kapłani i siostry w sposób bardziej zaangażowany uczestniczyli w ważnych dla życia Parafii spotkaniach (Zespołu Duszpasterskiego, PZK, RZK, spotkania Posłańców i katechetów).

REALIZACJA:

- Dzień Skupienia i ognisko - 17 wrzesień 2005.
- Spotkania Zespołu Duszpasterskiego – raz w miesiącu.
- Rekolekcje roczne z PZK.
- Projekt osobisty rozwoju i zaangażowania.
- Wizyta Duszpasterska – styczeń 2006.
- Lektura osobista w ramach formacji:
  - Pismo Święte.
  - Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym **Gaudium et spes.**
  - II Polski Synod Plenarny 1991-1999 (Dokument Końcowy).
  - A.Żądło **Parafia w trzecim tysiącleciu.**
  - Metodologia czytania Znaków Czasu.
  - Podręcznik – II Etap programu NOP.

7. Poziom

STRUKTURY PODEJMOWANIA DECYZJI - PZK I RZK

Cel: Parafialny Zespół Koordynacyjny i Rejonowe Zespoły Koordynacyjne odkrywają wiarę jako dar Boga przez wspólną modlitwę, współpracę i podejmowanie decyzji mających na celu realizację projektu NOP.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ Zostały uzupełnione braki personalne PZK, nie dokonało się to w stosunku do RZK.

❑ PZK podejmuje systematyczną pracę duszpasterską – regularne spotkania robocze. Spotyka się systematycznie w związku z przygotowaniem, realizacją i oceną wydarzeń znaczących. Czuwa nad pracą Grup Sąsiedzkich i zaangażowaniem Posłańców w realizację powierzonych im zadań. Uczestniczy w programowaniu nowego Roku Duszpasterskiego.

❑ Na spotkaniach formacyjno – modlitewnych dokonuje się formacja PZK: wspólna modlitwa (Eucharystia, Adoracja), katechezy tematyczne o duchowości NOP, rekolekcje wyjazdowe związane z Celem Roku i jego realizacją.

❑ Spotkania PZK:

■ Większa część zespołu nie jest przygotowana do spotkań (relacja z wydarzeń od RZK).

■ Pośpiech, odczuwalny brak czasu i dyscypliny - utrudniają sprawny przebieg spotkania, wzajemne słuchanie się i wspólne podejmowania zadań. Postawy te świadczą o braku poczucia się wspólnotą zjednoczoną ku wspólnemu celowi.

■ Brak czynnego zaangażowania członków PZK podczas programowania wydarzeń.

❑ RZK w znacznej części nie prowadzi spotkań ze swoimi Posłańcami – nie powiodły się próby uruchomienia tej struktury: braki personalne, słaba formacja Podrejonowych, bierność i znużenie wśród osób powoływanych do tej funkcji – brak odpowiedzi. RZK nie przekazują na bieżąco informacji z Podrejonów do PZK na temat przebiegu i oceny wydarzeń znaczących, a także sytuacji Grup Sąsiedzkich i pracy Posłańców.

❑ Zespoły te dostrzegają potrzebę własnej formacji duchowej i pastoralnej (nauczanie Soboru Watykańskiego II duchowość i realizacja projektu NOP, przesłanie MMM) dla prowadzenia przez nie bardziej skutecznej pracy w odnowie parafii.

Światło wiary:

❑ Spoglądając na okres posoborowy Ojcowie synodalni mogli stwierdzić, że Duch Święty nieprzerwanie odnawiał młodość Kościoła, budząc w wielu świeckich nowe energie świętości i uczestnictwa. Świadczą o tym między innymi: nowy styl współpracy między kapłanami, zakonnikami i świeckimi, czynny udział świeckich w liturgii, w głoszeniu Słowa Bożego i w katechezie, powierzanie świeckim wielorakich posług oraz zadań, bujny rozkwit grup, zrzeszeń, ruchów duchowości i zaangażowania świeckich, szerszy i bardziej znaczący udział kobiet w życiu Kościoła i w rozwoju społeczeństwa, **Christifideles laici, 2.**

❑ Dzięki ewangelizacji możliwe jest budowanie i kształtowanie Kościoła jako *wspólnotę wiary*, a ściślej — jako wspólnoty wiary *wyznawanej* przez przyjęcie Słowa Bożego, *sprawowanej* w sakramentach *i przeżywanej* w miłości — będącej duszą chrześcijańskiego życia moralnego. W istocie „dobra nowina" zmierza do nawrócenia serca i duszy człowieka i do osobistego związania go z Jezusem Chrystusem, Panem i Zbawicielem; przysposabia do Chrztu i do Eucharystii, umacnia w postanowieniu i urzeczywistnianiu postanowienia prowadzenia nowego życia wedle Ducha. Z pewnością nakaz Jezusa: „Idźcie i głoście Ewangelię" zawsze pozostaje tak samo ważny i przynaglający. Jednak sytuacja *aktualna* nie tylko świata, ale także różnych części Kościoła *absolutnie wymaga*, aby na słowo Chrystusa odpowiedzieć *posłuszeństwem bardziej zdecydowanym i wielkodusznym.* Każdy uczeń jest wezwany osobiście. Nikomu nie wolno się uchylać od osobistej odpowiedzi: „Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii"! **Christifideles laici, 33.**

❑ Wszyscy powinniśmy odkryć, poprzez wiarę, prawdziwe oblicze parafii, czyli samą „tajemnicę" Kościoła, który właśnie w niej istnieje i działa. W szczególności możemy zauważyć, że wybierając zwykłe ludzkie życie, Syn Boży nadał temu życiu nową wartość, podnosząc je na wyżyny życia Boskiego10. Będąc Bogiem sprawił On, że nawet najprostsze gesty ludzkiej egzystencji stały się udziałem w życiu Bożym. Możemy i powinniśmy w Nim uznać i czcić Boga, który jako człowiek narodził się i żył jak my, jedząc, pijąc, pracując, spełniając wszystkie konieczne czynności, dzięki czemu w całym życiu, w całym ludzkim działaniu podniesionym na wyższy poziom dostrzec można odblask tajemnicy życia trynitarnego. Kto żyje w świetle wiary, jak świeccy chrześcijanie, wie, że tajemnica Wcielenia przenika również działalność doczesną, wnosząc w nią zaczyn łaski. W świetle wiary świeccy żyjący zgodnie z logiką Wcielenia, które się dokonało dla naszego Odkupienia, uczestniczą również w tajemnicy zbawczego krzyża. W życiu Chrystusa Wcielenie i Odkupienie stanowią jedną tajemnicę miłości. Syn Boży wcielił się, by odkupić ludzkość przez swoją ofiarę: „Syn Człowieczy […] przyszedł, […] żeby […] dać swoje życie na okup za wielu". **Katechezy Jana Pawła II, Świeccy wobec Tajemnicy Chrystusa, 6.**

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba wymiany osób w PZK i RZK, znaczna część zespołu pełni powyższe posługi przez wiele lat, mając jednocześnie inne odpowiedzialne funkcje w Parafii, aby ożywic prace tego zespołu.

❑ Istnieje pilna potrzeba formacji duchowej i pastoralnej członków PZK i RZK Szczególnie: tożsamość PZK i RZK (Statut), nauczanie Soboru Watykańskiego II, duchowość MMM i NOP, spuścizna O. Lombardiego SJ, abyskuteczniej prowadzic ewangelizację.

❑ Istnieje pilna potrzeba reaktywowania spotkań RZK – z uwagi na formację Posłańców i podrejonowych, a także ze względu na tworzenie świadomości Rejonu i decentralizację duszpasterstwa.

REALIZACJA:

❑ Uzupełnić braki personalne w PZK i RZK – Wybory: czerwiec 2006.

❑ Przeprowadzić wspólne rekolekcje wyjazdowe dla członków PZK i RZK (temat związany z rocznym planem duszpasterskim w powiązaniu z powołaniem i posługą zespołu) X – XI 2005.
❑ Systematyczna formacja duchowa i duszpasterska (w połączeniu ze spotkaniami roboczymi lub oddzielnie). Tematy zalecane: Pismo Święte, nauczanie Soboru Watykańskiego II- zwłaszcza o Kościele i powołaniu świeckich, duchowość MMM i NOP) – cały rok duszpasterski.
❑ Reaktywować spotkania RZK - formacja Posłańców do identyfikacji ze swoim Rejonem – regularne uczestnictwo w spotkaniach – przed i po wydarzeniu znaczącym: przygotowanie i ocena przekazana do PZK – cały rok duszpasterski.
❑ Formacja Podrejonowych – pogłębianie świadomości odpowiedzialności za pracę Posłańców i Grup Sąsiedzkich w odpowiadających im Podrejonach. Współpraca z PZK - przekazywanie na bieżąco informacji z Podrejonu i ocena wydarzeń znaczących. Odpowiedzialność za dostarczanie Listu „Droga do Emaus" w swoich Podrejonach –współpraca z Posłańcami – cały rok duszpasterski.

8. Poziom

STRUKTURY OPRACOWANIA PROJEKTÓW

CEL:Zespół SOP, realizując swoje zadania, odkrywa wiarę w Boga i powołanie Parafii przez opracowanie Książki Roku i formację osobistą.

❑ Co zamierzamy osiągnąć?
- Zwiększyć skład liczebny zespołu do 8 osób.
- Przeprowadzić stałą formację odnośnie duchowości wspólnotowej i zasad pisania projektów.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:
❑ Grupa liczy 5 osób. Jest to liczba niewystarczająca.
❑ Część grupy nie ma doświadczenia w pisaniu projektów duszpasterskich według metodologii czytania Znaków Czasu. Nie ma także dostatecznej znajomości dokumentów Kościoła i duchowości MMM.

Światło wiary:
❑ Starajcie się posiąść miłość, troszczcie się o dary duchowe, szczególnie zaś o dar proroctwa! 1 Kor 12.
❑ Ten zaś, kto prorokuje, mówi ku zbudowaniu ludzi, ku ich pokrzepieniu i pociesze.
❑ Ten, kto mówi językiem, buduje siebie samego, kto zaś prorokuje, buduje Kościół. ***(1 Kor 14,1.3-5).***
❑ Ty więc, moje dziecko, nabieraj mocy w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie, a to, co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu świadków, przekaż zasługującym na wiarę ludziom, którzy też będą zdolni nauczać i innych.
❑ Weź udział w trudach i przeciwnościach jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa! **(2 Tm 2,1-3).**
I On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami. ***(Ef 4,11).***
❑ W świetle Chrystusa. Obrazu Boga Niewidzialnego, Pierworodnego wszystkiego stworzenia, Sobór pragnie przemówić do wszystkich, aby wyjaśnić tajemnicę człowieka oraz współdziałać w znalezieniu rozwiązań głównych problemów naszego czasu. ***(TMA, 59).***
❑ Planowanie jest próbą poszukiwania i odkrywania woli Bożej. Dokonuje się tego na drodze analizy, która jest nie tylko czystym poznawaniem rzeczywistości zaistniałej, ale poznawaniem jej w celu zinterpretowania jej ściśle w świetle planu Bożego i wydobycia w ten sposób na światło dzienne zamiaru Boga w stosunku do świata i konsekwentnie również do Kościoła. ***(Odnowić zapał ewangelizacyjny w naszych diecezjach. Spotkanie dyrektorów DWDO, PGP 2002).***

Przemiana:
❑ Istnieje potrzeba przechodzenia od etapu „zwoływania" zespołu do utworzenia stabilnej grupy duszpasterskiej. – SOP.
❑ Istnieje potrzeba przechodzenia od etapu wstępnego (spotkań nieregularnych) do systematycznej formacji i pracy duszpasterskiej i metodologicznej, zgodnie z nauczaniem Vat II i wytycznymi projektu odnowy soborowej Parafii (NOP).

REALIZACJA:
❑ Uzupełnienie składu osobowego do 8 osób.
❑ Spotkania formacyjno – robocze SOP raz w miesiącu.
❑ Rekolekcje tematyczne związane z Celem Roku duszpasterskiego oraz metodologią pisania projektów duszpasterskich.
❑ Przygotowanie Książki Roku na rok duszpasterski 2006/2007.
❑ Prezprowadzenie oceny pracy Grup Formacyjnych - co kwartał: 30 XI, 28 II i 24 V.
❑ Stała formacja:
- Duchowa - Słowo Boże, liturgia, sakramenty, lektura osobista.
- Duszpasterska - Sobór Watykański II, nauczanie Jana Pawła II, aktualne dokumenty Kościoła, spuścizna O. R. Lombardiego – Zeszyty, „Szkoła Proroków".
- Metodologiczna. - czytanie Znaków Czasu, znajomość projektu NOP i duchowości wspólnotowej.

9.1. POZIOM

ZESPÓŁ REDAKCYJNY.

CEL:Zespół redakcyjny Listu „Droga do Emaus" przez rzetelną informację na temat wydarzeń znaczących jest „łącznikiem" pomiędzy PZK a całym Ludem Bożym w służbie realizacji celu roku duszpasterskiego.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

- List „Droga do Emaus" jest źródłem informacji o wydarzeniach znaczących w Parafii i dociera do prawie wszystkich rodzin. Przepływ informacji pomiędzy PZK a każdą rodziną utrudnia niepełna sieć Posłańców.
- Potrzeba ponowić wysiłek włączenia 2 osób do Zespołu Redakcyjnego.

Światło wiary:

- Niechaj wszyscy synowie Kościoła starają się jednomyślnie i jednozgodnie o to, by środki przekazu społecznego stosowane były skutecznie - bez zwłoki i z jak największą zapobiegliwością - w rozlicznych pracach apostolskich, tak jak tego wymagają okoliczności spraw i czasu. Niech uprzedzają szkodliwe inicjatywy, szczególnie tam, gdzie postęp religijny i moralny wymaga pilniejszej aktywności. Pasterze więc niech spieszą wypełniać swe zadanie w tej dziedzinie, które wiążą się ściśle ze zwyczajnym ich obowiązkiem nauczania. Także i świeccy, którzy mają udział w posługiwaniu się tymi środkami, niechaj starają się dać świadectwo Chrystusowi, spełniając przede wszystkim umiejętnie i w duchu apostolstwa swe zadania, a nawet wspomagając w miarę możności wprost duszpasterską działalność Kościoła przez uzdolnienia techniczne, ekonomiczne, kulturalne i artystyczne. ***Dekret o środkach społecznego przekazu, 13.***
- W posługiwaniu się środkami przekazu oraz w ich odbiorze należy pilnie zatroszczyć się z jednej strony o czynne wychowywanie zmysłu krytycznego ożywianego umiłowaniem prawdy, z drugiej — o podejmowanie obrony wolności i poszanowania godności osoby; należy również popierać autentyczną kulturę poszczególnych narodów, zdecydowanie i z odwagą przeciwstawiając się wszelkim formom monopolizacji i manipulowania. Jednak duszpasterska odpowiedzialność świeckich nie kończy się na podejmowaniu wyżej wspomnianych działań obronnych. Na wszystkich drogach świata, a więc także na jego wielkich arteriach, jakimi są prasa, film, radio, telewizja i teatr, musi być głoszone zbawcze słowo Ewangelii. ***Christifideles laici, 44.***

Przemiana:

- Istnieje potrzeba przejścia od braków personalnych w Zespole Redakcyjnym do powołania pełnego składu.
- Istnieje potrzeba przemiany myślenia i poczucia odpowiedzialności wspólnotowej za pracę Zespołu Redakcyjnego Listu (PZK, RZK, Posłańcy).

REALIZACJA:

- Uzupełnić skład osobowy Zespołu Redakcyjnego Listu „Droga do Emaus" do 4 osób.
- Troszczyć się o formację eklezjologiczną, medialną oraz z duchowości NOP członków Zespołu Redakcyjnego.
- Wprowadzić tytuł: „Wy mówicie, a Ja wam mówię" w celu konfrontacji życia codziennego wiernych z zasadami działania Jezusa.
- ZR uczestniczy w spotkaniach PZK – śledzenie wydarzeń duszpasterskich w Parafii.

9.2. POZIOM

DUSZPASTERSTWO POSŁAŃCÓW

Cel: Posłańcy odkrywając wiarę jako dar Boga współpracują w dziele odnowy Parafii przez troskę o łączność każdej rodziny ze wspólnotą parafialną i formację Grup Sąsiedzkich.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

- Grupa „stałych" Posłańców, którzy są jednocześnie Animatorami, zmniejsza się we wszystkich Rejonach. W związku z ocena roku duszpasterskiego nastąpiła weryfikacja sytuacji Połańców we wszystkich rejonach. Nadal istnieją trzy grupy Posłańców:
  - Grupa I - Posłańcy pozostający w stałej formacji i posłudze (comiesięczne spotkania, rekolekcje, kontakt z duszpasterzami)- ok. 1/3 wszystkich osób.
  - Grupa II - Uczestniczący w spotkaniach, ale w niewielkim kontakcie z duszpasterzami i odpowiedzialnymi za rejon oraz nie włączający się w formację.
  - Grupa III - Nie objęci żadną formacją, nie mający kontaktu z odpowiedzialnymi za Rejon. Trwa weryfikacja Grup Sąsiedzkich, za które odpowiadają (lub odpowiadali).
  - Wyraźnie spada liczba Posłańców uczestniczących regularnie w comiesięcznych spotkaniach formacyjnych związanych z Konspektem i listem „Droga do Emaus".

Światło wiary:

- Od chrześcijan wymaga się przede wszystkim świadomości, że winni być zawsze świadkami wiary i miłości

Chrystusowej. ***Redemptoris Missio, 82.***

❑ Cały Kościół jest głęboko wdzięczny za ten przykład i za ten dar: w osobach owych synów i córek znajduje on motywy do nowego zrywu w swoim życiu świętym i apostolskim. Dlatego Ojcowie synodalni uznali za swój szczególny obowiązek „podziękować tym świeckim, którzy żyją jako niestrudzeni świadkowie wiary, trwając niezłomnie w jedności ze Stolicą Apostolską, mimo ograniczenia ich wolności i pozbawienia posługi kapłańskiej. Ryzykując wszystko, nawet własne życie, świeccy dają w ten sposób świadectwo jednej z najistotniejszych właściwości Kościoła: Kościół Boży rodzi się z łaski Bożej, co w sposób najbardziej wzniosły wyraża się w męczeństwie". ***Christifideles laici, 39.***

❑ Wierni, przez chrzest wcieleni do Kościoła, dzięki otrzymanemu znamieniu przeznaczeni są do uczestnictwa w kulcie religii chrześcijańskiej, i odrodzeni jako synowie Boży, zobowiązani są wyznawać przed ludźmi wiarę, którą otrzymali od Boga za pośrednictwem Kościoła. ***Konstytucja dogmatyczna o Kościele, Lumen Gentium, 11.***

❑ Wiara chrześcijańska uczy, że śmierć cielesna, od której człowiek byłby wolny, gdyby nie był zgrzeszył, zostanie przezwyciężona, gdy wszechmogący i miłosierny Zbawca przywróci człowiekowi zbawienie z jego winy utracone. Bóg bowiem powołał i powołuje człowieka, aby przylgnął do Niego całą swą naturą w wiecznym uczestnictwie nieskazitelnego życia Bożego. To zwycięstwo odniósł Chrystus zmartwychwstały, uwalniając swą śmiercią człowieka od śmierci. Zatem każdemu myślącemu człowiekowi wiara, przedstawiona w oparciu o solidne argumenty, daje odpowiedź na jego niepokój o przyszły los, a zarazem stwarza możność obcowania w Chrystusie z umiłowanymi braćmi zabranymi już przez śmierć, niosąc nadzieję, że osiągnęli oni prawdziwe życie w Bogu. ***Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym, Gaudium et spes, 18.***

❑ Ludzie świeccy, którzy ze względu na swój stan żyją „w świecie i spełniają różne funkcje doczesne, winni wobec tego wykonywać swoisty rodzaj ewangelizacji. Ich pierwszorzędnym i bezpośrednim zadaniem nie jest zakładanie czy rozwój wspólnot kościelnych, bo to rola właściwa Pasterzom, ale pełne uaktywnienie wszystkich chrześcijańskich i ewangelicznych sił i mocy, ukrytych, ale już obecnych i czynnych w tym świecie. Polem właściwym dla ich ewangelizacyjnej aktywności jest szeroka i bardzo złożona dziedzina polityki, życia społecznego, gospodarki, dalej, dziedzina kultury, nauki i sztuki, stosunków międzynarodowych, środków przekazu społecznego; do tego dochodzą niektóre dziedziny szczególnie otwarte na ewangelizację, jak małość, rodzina, wychowanie dzieci i młodzieży, praca zawodowa, cierpienia ludzkie. Im więcej będzie ludzi świeckich owianych duchem ewangelicznym, odpowiedzialnych za te sprawy oraz wyraźnie im oddanych, i im kompetentniej zdołają je wspierać oraz świadomi będą obowiązku zaangażowania wszystkich swoich chrześcijańskich - które często zostają ukryte - tym więcej wszystkie te sprawy będą służyć budowaniu Królestwa Bożego i przynoszeniu zbawienia w Jezusie Chrystusie; nie tracąc czegokolwiek ani nie uszczuplając efektywności humanistycznej, owszem, otwierając się często na pewne dziedziny wyższego rzędu. ***Dekret o środkach społecznego przekazu, 70.***

Przemiana:

❑ Grupa I – Istnieje potrzeba, by Posłańcy z tej grupy pogłębiali swoją formację duchową, biblijną oraz znajomość struktur i duchowości NOP.

❑ Grupa II – istnieje potrzeba, by ci Posłańcy przechodzili od indywidualnego wypełniania powierzonych obowiązków do pracy ewangelizacyjnej zgodnej z duchowością wspólnotową.

❑ Grupa III – istnieje potrzeba, by Posłańcy tej grupy zostali „zidentyfikowani" i by została określona sytuacja ich Grup Sąsiedzkich.

REALIZACJA:

❑ Rekolekcje tematyczne – związane z celem roku (tematy Konspektów) przynajmniej raz w roku dla Posłańców.

❑ Spotkania formacyjne raz w miesiącu (przed rozdaniem Listu i Konspektu), na przemian: wszystkich lub w rejonach ze swoimi odpowiedzialnymi. (Zob. Poziom II).

❑ Uzupełnienie sieci Posłańców w rejonach. Zob. duszpasterstwo Grup Sąsiedzkich - Poziom II.

❑ Przeprowadzenie wraz z Posłańcami wydarzenia Ustanowienie Grup Sąsiedzkich – Poziomy: I.4 i II.

❑ Utwierdzać Posłańców w przekonaniu, że stanowią niezbędną i niezastąpioną cząstkę żywego Kościoła, który chce prowadzić dialog dzięki Listowi ze wszystkimi wiernymi parafii.

❑ Świętowanie Dnia Posłańca - Święto Matki Kościoła.

9.3 POZIOM

Cel: Redakcja Emaus odkrywanie wiarę i jej prawa w życiu człowieka i wspólnoty przez redagowanie i wydawanie gazety Emaus.

❑ Co zamierzamy osiągnąć?

- Poszerzyć skład redakcji.
- Nawiązać ściślejszy kontakt z czytelnikiem doskonalić techniki redakcyjne.
- Czuwać nad formacją osobistą redagujących.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

❑ Coraz więcej sytuacji z życia społecznego, codzienności wymaga odniesienia do nauki Kościoła: kultura, patologie, sytuacja społeczno -polityczna, aspekty posoborowej odnowy na gruncie parafii itp.

❑ Czasopismo religijne winno podejmować tematy „trudne”, by było środkiem formacji religijnej, kulturalnej i społecznej.

Światło wiary:

❑ Ewangelizacja to także spotkanie z kulturą każdej epoki, **Jan Paweł II**.

❑ Unikamy postępowania ukrywającego sprawy hańbiące, nie uciekamy się do żadnych podstępów ani nie fałszujemy słowa Bożego, lecz okazywaniem prawdy przedstawiamy siebie samych w obliczu Boga osadowi sumienia każdego człowieka. **2 Kor, 4,2.**

Przemiana

❑ Istnieje potrzeba podejmowania posoborowej odnowy przez Kościół lokalny wiele aspektów codziennego życia parafian wymaga skonfrontowania na nowo z prawami Bożymi i nauką Kościoła.

❑ Istnieje potrzeba poszukiwania nowych osób współpracujących z redakcją i ubogacający Kwartalnik

REALIZACJA CELU

❑ Każdy z redagujących zadba o formację własną

❑ Każdy z redagujących zajmie się wnikliwą analizą danego problemu w aspekcie nauki Kościoła

❑ Każdy pozyska do składu redakcyjnego jednego redagującego (najlepiej spośród ludzi zaangażowanych w kościele).

❑ Każdy z redagujących zadba o dokształcanie własne na gruncie umiejętności redakcyjnych.

❑ Poszukiwanie nowych osób i sposobów efektywniejszej pracy.

9.4 POZIOM

GABLOTY W ŚWIĄTYNI

CEL: Osoby odpowiedzialne za przekaz bieżących informacji z realizacji programu NOP w naszej Parafii odkrywają wiarę w Boga przez uczestnictwo w pracy PZK, rzetelny przekaz wiadomości i formację osobistą.

UZASADNIENIE:

Sytuacja:

❑ W Parafii nie ma zespołu osób, który by czuwał nad bieżącą relacją z realizacji programu NOP w naszej wspólnocie – obecnie rozpoczynamy XI Rok Drogi ku Nowemu Obliczu Parafii.

❑ Ten sposób przekazu może stać się cennym uzupełnieniem do istniejących już środków informacji.

Światło wiary:

❑ Publiczne bowiem i szybkie przekazywanie informacji o wydarzeniach i sprawach umożliwia poszczególnym ludziom pełniejszą i stałą ich znajomość, dzięki czemu mogą oni skutecznie przyczyniać się do ogólnego dobra i wspólnie łatwiej wpływać na szeroki postęp całego społeczeństwa. Istnieje więc w społeczności ludzkiej prawo do informacji o tym, o czym ludzie, czy to pojedynczy, czy zespoleni w społeczności, powinni by wiedzieć, odpowiednio do warunków każdego. Właściwe jednak zastosowanie tego prawa domaga się, by co do przedmiotu swego informacja była zawsze prawdziwa i pełna, przy zachowaniu sprawiedliwości i miłości; poza tym, aby co do sposobu była godziwa i odpowiednia, to znaczy przestrzegała święcie zasad moralnych oraz słusznych praw i godności człowieka tak przy zbieraniu wiadomości, jak i przy ogłaszaniu ich. Nie każda bowiem wiadomość jest pożyteczna, *„a miłość buduje”*. **Dekret o środkach społecznego przekazu, 5.**

❑ Niechaj wszyscy synowie Kościoła starają się jednomyślnie i jednozgodnie o to, by środki przekazu społecznego stosowane były skutecznie - bez zwłoki i z jak największą zapobiegliwością - w rozlicznych pracach apostolskich, tak jak tego wymagają okoliczności spraw i czasu. Niech uprzedzają szkodliwe inicjatywy, szczególnie tam, gdzie postęp religijny i moralny wymaga pilniejszej aktywności. **Dekret o środkach społecznego przekazu, 13.**

Przemiana:

❑ Istnieje potrzeba powołania zespołu informacyjnego tak, by przechodzić od informacji przekazywanych „okresowo” do stałej, rzetelnej informacji o wydarzeniach dokonujących się w naszej Parafii.

❑ Istnieje potrzeba wzmocnienia ewangelizacji przez środki przekazu, aby przechodzić o sytuacji, kiedy niewielka liczba osób śledzi realizację programu NOP i ważne wydarzenia w Parafii do sytuacji, kiedy coraz większa grupa osób na bieżąco jest poinformowana o drodze odnowy.

REALIZACJA:

❑ Powołanie zespołu 2-3 osób, które zajmą się bieżącą informacją na temat działań duszpasterskich w naszej Parafii.

❑ Podjęcie formacji osobistej i merytorycznej, związanej z przekazem informacji (obsługa komputera, warsztat przekazu informacji).

❑ Uczestnictwo Zespołu Informacyjnego (ZI) w spotkaniach PZK lud Redakcji Listu „Droga do Emaus”.

10. POZIOM

EKONOMIA I FINANSE.

CEL: Radni naszej parafii realizując cel roku odkrywają wiarę w Boga przez zaangażowanie na rzecz parafii, troskę o dzieła materialne i formacje osobistą.

- Co zamierzamy osiągnąć?
  - Większe zrozumienie wymiaru duszpasterskiego parafii
  - Uwrażliwienie na dzieła materialne i duszpasterskie podejmowanie w parafii.
  - Radni kontaktują się z wiernymi przy zbiórkach kwartalnych i przekazują informacje o parafii jak również przekazują informacje zwrotne do parafii.
  - Zbierają informacje o potrzebujących.
  - Troszczą się o swoja formację osobistą.
  - Uwrażliwienie Radnych do większego zaangażowania się w pracy na rzecz parafii.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

- Radni odkrywają brak własnej formacji i brak łączności ze sobą jako wspólnota. Sami doświadczają wiele upokorzeń i niezrozumienia od tych, do których są posłani. Przez co ich posługa jest niezwykle trudna i wymagająca ofiary.
- Połowa Radnych skorzystała z Rekolekcji dla nich przeznaczonych i widzą w tym wielką wartość. Trzeba zachęcić innych Radnych do tej formacji.
- Brak też Radnych w niektórych blokach .

Światło wiary:

- Głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! (Mk 16,15). Spełnienie tego wielkiego zadania, jakie Chrystus powierzył Kościołowi, nie jest możliwe bez czynnego zaangażowania katolików świeckich, świadomych swego powołania i misji w Kościele i w świecie. Biskupi Ad Limina 1993 r.
- Jana 20,21 A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam.

Przemiana:

- Potrzeba, aby Radni przechodzili od postawy wypełniania obowiązku Radnego do postawy odpowiedzialności za dzieło misyjne Kościoła i dzieło materialne w Parafii.

REALIZACJA:

- Kwartalne spotkanie Rady Duszpasterskiej.
- Spotkanie Kapituły raz w miesiącu.
- We wrześniu spotkanie przy ognisku.
- Spotkanie opłatkowe.
- Rekolekcje wyjazdowe i na miejscu.
- Sprawy Materialne na rok 2005/2006
  - Wymiana okien górnych w świątyni i wymiana okien w zakrystii i salkach.
  - Dokończenie kaplicy i zrobienie mozaiki
  - Przewidywany koszt wykonanych prac około 150 tyś zł.
- Zorganizowanie prac i zadań do wykonania przez samych Radnych i współpracowników.

11. POZIOM

SŁUŻBY TECHNICZNE.

CEL: Nasi Parafianie odkrywając wiarę podejmują zaangażowania się w życie Parafii przez wykonywanie dekoracji i innych służ technicznych.

- Co zamierzamy osiągnąć?
  - Powołać służby techniczne.
  - Nadać tej grupie konkretne zadania i odpowiedzialności.
  - Starać się o ich formację duchową.
  - Uwrażliwić ich na samoistne działanie i prace.

UZASADNIENIE

Sytuacja:

- W parafii nie ma grupy odpowiedzialnej za dział techniczny, dekoracje i służb sekretariatu. Większość tych zadań są wykonywane przez sporadyczne wezwania osób przez księży.

Światło wiary:

- Przypowieść o talentach. Mt. 25,14 -30.
- Dlatego apostolskie zaangażowanie świeckich w działalność na rzecz doczesnego świata oznacza zawsze i niepodzielnie służbę poszczególnemu człowiekowi w jego jedyności i niepowtarzalności oraz służbę wszystkim ludziom. CHRISTIFIDELES LAICI 40.
- Tak, więc charyzmaty, urzędy, funkcje i posługi świeckiego katolika istnieją we wspólnocie i dla wspólnoty. Są uzupełniającym się nawzajem bogactwem, mającym służyć dobru wszystkich pod mądrym kierownictwem

pasterzy" CHRISTIFIDELES LAICI 20.

Przemiana:

- ❑ Potrzeba, aby wierni przeszli od biernej postawy wobec Parafii do czynnego zaangażowania się w życie wspólnoty wykorzystując swoje talenty otrzymane od Boga.
- ❑ Potrzeba, aby wierni sami widzieli potrzebę troski o Parafię i podejmowali we współpracy z księżmi zadania dekoracji i innych zadań technicznych.

REALIZACJA:

- ❑ Utworzenie Grupy osób odpowiedzialnej za służby techniczne.
  - ■ Utworzenie sekretariatu.
  - ■ Służb dekoracji.
  - ■ Służb technicznych – nagłośnienie, światło itp.
- ❑ Spotkania z całością grupy i nadanie im planu rocznego.

Kalendarz

WRZESIEŃ 2005								
Poniedziałek		5	12	19	26			Ogólnopolska pielgrzymka NOP 1.1
Wtorek		6	13	20	27		10 IX	PZK - WYDARZENIE
Środa		7	14	21	28		25 IX	SPOTKANIE POSŁAŃCÓW
Czwartek	1	8	15	22	29		24 IX	Pielgrzymka do KIjan
Piątek	2	9	16	23	30		16 IX	Wydarzenie 1.2
Sobota	3	10	17	24				
Niedziela	4	11	18	25				
PAŹDZIERNIK 2005								
Poniedziałek		3	10	17	24	31	15 X	PZK WYDARZENIE
Wtorek		4	11	18	25		30 X	SPOTKANIE POSŁAŃCÓW
Środa		5	12	19	26			
Czwartek		6	13	20	27		16 X	Wydarzenie 1.2
Piątek		7	14	21	28			
Sobota	1	8	15	22	29			
Niedziela	2	9	16	23	30			
LISTOPAD 2005								
Poniedziałek		7	14	21	28		20 XI	WYDARZENIA 1.3
Wtorek	1	8	15	22	29		27 XI	SPOTKANIE POSŁAŃCÓW
Środa	2	9	16	23	30		30 XI	SOP
Czwartek	3	10	17	24			16 XI	Wydarzenie 1.2
Piątek	4	11	18	25				
Sobota	5	12	19	26				
Niedziela	6	13	20	27				
GRUDZIEŃ 2005								
Poniedziałek		5	12	19	26		16 XII	Wydarzenie 1.2
Wtorek		6	13	20	27		18XII	SPOTKANIE POSŁAŃCÓW
Środa		7	14	21	28			
Czwartek	1	8	15	22	29			
Piątek	2	9	16	23	30			
Sobota	3	10	17	24	31			
Niedziela	4	11	18	25				
STYCZEŃ 2006								
Poniedziałek		2	9	16	23	30		
Wtorek		3	10	17	24	31	7 I	PZK - Wydarzenie
Środa		4	11	18	25		16 I	Wydarzenie 1.2
Czwartek		5	12	19	26		22 I	SPOTKANIE POSŁAŃCÓW
Piątek		6	13	20	27			
Sobota		7	14	21	28			
Niedziela	1	8	15	22	29			

LUTY 2006

Poniedziałek		6	13	20	27		19 II	**Wydarzenie 1.4**
Wtorek		7	14	21	28		16 II	**Wydarzenie 1.2**
Środa	1	8	15	22			26 II	**Spotkanie Posłańców**
Czwartek	2	9	16	23			28 II	**SOP - spotkanie**
Piątek	3	10	17	24				
Sobota	4	11	18	25				
Niedziela	5	12	19	26				

MARZEC 2006

Poniedziałek		6	13	20	27		16 III	**Wydarzenie 1.2**
Wtorek		7	14	21	28		26 III	**Spotkanie Posłańców**
Środa	1	8	15	22	29			
Czwartek	2	9	16	23	30			
Piątek	3	10	17	24	31			
Sobota	4	11	18	25				
Niedziela	5	12	19	26				

KWIECIEŃ 2006

Poniedziałek		3	10	17	24	31	16 IV	**Wydarzenie 1.2**
Wtorek		4	11	18	25		23 IV	**Spotkanie Posłańców**
Środa		5	12	19	26			
Czwartek		6	13	20	27			
Piątek		7	14	21	28			
Sobota	1	8	15	22	29			
Niedziela	2	9	16	23	30			

MAJ 2006

Poniedziałek	1	8	15	22	29		16 V	**Wydarzenie 1.2**
Wtorek	2	9	16	23	30		7 V	**PZK - Spotkanie**
Środa	3	10	17	24	31		21 V	**Spotkanie Posłańców**
Czwartek	4	11	18	25			24 V	**SOP - spotkanie**
Piątek	5	12	19	26			14 V	**I Komunia św.**
Sobota	6	13	20	27			21 V	**Rocznica I Komuni św.**
Niedziela	7	14	21	28				

CZERWIEC 2006

Poniedziałek		5	12	19	26		16 VI	**Wydarzenie 1.2**
Wtorek		6	13	20	27		4 VI	**Wydarzenie 1. 5**
Środa		7	14	21	28		5 VI	**Dzień Posłańca**
Czwartek	1	8	15	22	29		10 VI	PZK i GF i SOP
Piątek	2	9	16	23	30		17 VI	PZK i SOP
Sobota	3	10	17	24			22 VI	**Zakończenie dla Grup Formacyjnych.**
Niedziela	4	11	18	25				

Poziomy pracy duszpasterskiej

0. Ocena Roku duszpasterskiego
1. Poziom całego Ludu Bożego – wydarzenia znaczące:
   1.1. Pielgrzymka NOP
   1.2. Dzień Papieski – wydarzanie pełzające.
   1.3. Wizytacja kanoniczna parafii
   1.4. Święto Wpólnoty Sąsiedzkiej.
   1.5. Piknik w Rejonach
2. Duszpasterstwo Grup Sąsiedzkich.
3. Duszpasterstwo rodzin.
4. Duszpasterstwo stanowe i zawodowe:
   4.1. Bractwo św. Barbary.
   4.2. Duszpasterstwo dzieci.
   4.3. Duszpasterstwo młodzieży – Parafialny Ruch Młodych
5. Posługi duszpasterskie:
   5.1. Katecheza dzieci i młodzieży.
   5.2. Katecheza przedsakramentalna.
      5.2.1. Przedchcielna.
      5.2.2. Przed I Komunią świętą.
      5.2.3. Przed sakramentem bierzmowania.
      5.2.4. Przed sakramentem Małżeństwa.
   5.3. Liturgia.
      5.3.1. Ministranci i Lektorzy.
      5.3.2. Posługa szafarza nadzwyczajnego Eucharystii.
   5.4. Ruchy odnowy Kościoła.
      5.4.1. Kręgi Domowego Kościoła.
      5.4.2. Legion Maryi.
      5.4.3. Szkoła Modlitwy.
      5.4.4. Róże Pustyni.
      5.4.5. Oaza.
      5.4.6. Koła Żywego Różańca.
      5.4.7. Akademia Młodzieżowa.
      5.4.8. Harcerze
      5.4.9. Dzieci Maryi.
   5.5. Posługi charytatywne.
6. Osoby działające w duszpasterstwie.
   6.1. Katecheci.
   6.2. Zespół Duszpasterski
7. Struktury podejmowania decyzji – RZK i PZK.
8. Struktury opracowania projektów – SOP.
9. Przepływ informacji – ZR– „List” – Posłańcy.
   9.1. Zespół Redakcji.
   9.2. Duszpasterstwo Posłańców.
   9.3. Redakcja Emaus.
   9.4. Tablice ogłoszeń
10. Ekonomia i finanse – ZF.
11. Służby techniczne –ZT, ZM.

Spotkania sąsiedzkie

	Liczba Grup	Liczba Spotkań	Liczba Osób	Liczba Rodzin
Rejon I				
Rejon II				
Rejon III				
Rejon IV				
Rejon V				
Rejon VI				
Rejon VII				
Suma				

	Liczba Grup	Liczba Spotkań	Liczba Osób	Liczba Rodzin
Rejon I				
Rejon II				
Rejon III				
Rejon IV				
Rejon V				
Rejon VI				
Rejon VII				
Suma				

	Liczba Grup	Liczba Spotkań	Liczba Osób	Liczba Rodzin
Rejon I				
Rejon II				
Rejon III				
Rejon IV				
Rejon V				
Rejon VI				
Rejon VII				
Suma				

	Liczba Grup	Liczba Spotkań	Liczba Osób	Liczba Rodzin
Rejon I				
Rejon II				
Rejon III				
Rejon IV				
Rejon V				
Rejon VI				
Rejon VII				
Suma				

	Liczba Grup	Liczba Spotkań	Liczba Osób	Liczba Rodzin
Rejon I				
Rejon II				
Rejon III				
Rejon IV				
Rejon V				
Rejon VI				
Rejon VII				
Suma				

Lista PZK i RZK

Rejon I	Ks. Andrzej Lupa Tel. 462 04 00	**Rejonowi**	
		Misiewicz Joanna AK 3/19	7523266
		Maria Bazyluk AK 3/52	4628662
		Podrejonowi	
Podrejon 1	Suffczyn, Polna, Braci Wójcickich	Anna Ośko Suffczyn	7576132
Podrejon 2	AK 3	Śledź Krystyna AK 3/134	7521867
Podrejon 3	AK 7, 9, 11, 13	Pastuszak Anna AK 13/35	4628609
Podrejon 4	Legionistów 2		
Rejon II	Ks. Andrzej Lupa Tel. 462 04 00	**Rejonowi**	
		Kazimierczak Anna Obr. Pok. 16/14	7521302
		Kur Jerzy Obr. Pok. 7/17	7520983
		Podrejonowi	
Podrejon 1	Obrońców Pokoju 5	Renata Gozdołek Obr.Pok 5/	
Podrejon 2	Obrońców Pokoju 6, 8,W.P. (domki)	Lekan Zuzanna Legionistów 8	4629314
Podrejon 3	Obrońców Pokoju 7, 9, 11	Kryjak Bożena Obr.Pok 11/38	4629096
Podrejon 4	Obrońców Pokoju 10, 12, 14, 16	Iwona Zielińska Obr. P.10/31	4628843
Rejon III	Ks. Andrzej Pyrz Tel. 462 04 02	**Rejonowi**	
		Pogoda Elzbieta Orl. Lwow. 1/21	7521389
		Rakowiecki Antoni Orl. Lwow. 4/	4628429
		Podrejonowi	
Podrejon 1	Orląt Lwowskich 1, 2, 3		
Podrejon 2	Orląt Lwowskich 4, 5, 7	Samorańska Anna Orl. Lw. 4/21	4629187
Podrejon 3	Sikorskiego 4	Skoniecka Eliza Sikorskiego 4/86	7521903
Podrejon 4	Sikorskiego 6	Kukuszka Maria Sikorskiego 6/54	4627116
Rejon IV	Ks. Mariusz Kozina Tel. 462 04 03	**Rejonowi**	
		Czępiński Roman Patr. Pol. 2/8	7528249
		Sobala Janina Patr. Pol. 3/9	602192189
		Podrejonowi	
Podrejon 1	Bogdanowicza 1,3, Patr. Pol. 2	Listoś Wojciech Patr.Pol. 2/47	7521852
Podrejon 2	Bogdanowicza 5, 7	Brzyska Elżbieta Bogdan.5/33	4629198
Podrejon 3	Patriotów Polskich 1	Medyński Stanisław Patr.Pol. 1/79	4627200
Podrejon 4	Patriotów Polskich 3, 5, 7	Okoń Jan Patr.Pol. 3/22	
Rejon V	Ks. Stanisław Zając Tel. 462 21 20 i s. Halina Herda Tel. 462 04 05	**Rejonowi**	
		Podczas Mirosław Wierzb. 21/10	4627290
		Osmulska Maria Wiosenna 4/10	4627101
		Podrejonowi	
Podrejon 1	Wierzbowa 1, 11, 13, 15, 17, 19, 21	Podczas Mirosław Wierzb. 21/10	4627290
Podrejon 2	Wiosenna 1, 3, 7	Bieńczak Roman Wiosenna 7/10	4627722
Podrejon 3	Wiosenna 2, 4	Dudek Urszula Wiosenna 4/38	4627132
Rejon VI	Ks. Marcin Pidek Tel. 462 04 04	**Rejonowi**	
		Gzik Grażyna Spacerowa 7/2	4629265
		Skibiński Jan Wrzosowa 3/4	4627430
		Podrejonowi	
Podrejon 1	Spacerowa 1, 2	Marcinek Elżbieta Spacerowa 2/10	4627307
Podrejon 2	Spacerowa 3, 4, 5		
Podrejon 3	Spacerowa 7, Wrzosowa 1, 3	Zakrzewska Bożena Wrzosowa 3/1	4629461
Podrejon 4 i 5	Jaśminowa 1, 3, 7	Leszczak Iwona Jaśminowa 1/8	4627459
Rejon VII	Ks. Hubert Wysmulski Tel. 462 04 01	**Rejonowi**	
		Świderska Bożena Wikli. 22/18	4627894
		Małyszek Krystyna Akacjowa 8/14	4627201
		Podrejonowi	
Podrejon 1	Akacjowa ,Wiklinowa 1, 3, 5, 7, 9	Małyszek Krystyna Akacjowa 8/14	4627201
Podrejon 2	Wiklinowa 11,13, 15, 17, 19, Leśna		
Podrejon 3	Wiklinowa 2, 4, 6		
Podrejon 4	Wiklinowa 8, 10, 12, 14, 16		
Podrejon 5	Wiklinowa 18, 20, 22, 24	Świderska Bożena Wikli. 22/18	4627894

Notatnik